

norsk FILATELISTISK TIDSSKRIFT

TIDSSKRIFT
FOR FRIMERKESAMLERE
Utgitt av NORSK FILATELISTFORBUND

REDAKTØR: JARLE O. STENSDAL
Redaksjonens adr.: Postboks 46, Høvik

NR. 3

MARS 1950

9. ÅRG.

Den internasjonale filatelist- federasjon

(Fédération Internationale de Philatélie)

F. I. P.

Stiftet i Paris den 18. juni 1926

E. FRIEDERICH (Sveits)
President

LUCIEN BERTHELOT (Frankrike)
Vise-president

J.-P. HEISCHBOURG (Luxemburg)
Rådsmedlem

S. GRAAE-RASMUSSEN (Danmark)
Rådsmedlem

J. GRUSS (Tsjekkoslovakia)
Rådsmedlem

FRED. RUFER (Sveits)
Sekretær/kasserer

De nasjonale forbund i følgende land er tilsluttet federasjonen:

Belgia - Brasil - Bulgaria - Danmark - Egypt - Finnland - Frankrike
Hellas - Israel - Italia - Jugoslavia - Luxemburg - Nederland - Norge
Polen - Portugal - Sambandsstatene - Spania - Sveits - Sverige
Tsjekkoslovakia - Ungarn - Østerrike

Norges delegerte i F.I.P.: Skipsreder ABR. ODFJELL

Hvorfor må vi ha en internasjonal filatelistfederasjon?

Av E. Friederich.

President for «Fédération Internationale de Philatélie».

For å svare på det spørsmål som er stilt, kan jeg ikke gjøre noe bedre enn å søke tilbake i våre arkiver og kaste et blikk på referatet fra det konstituerende møte i «Bureau International de Philatélie» som ble holdt i Paris d. 18. juni 1926.

Jeg siterer noen avsnitt i den tale som formannen i den provisoriske komité, herr W. Bigwood, holdt:

«Ved å gruppere alle filatelistiske krefter i en internasjonal organisasjon har vi først og fremst et bestemt «ideal» som vi ønsker å nå. Samling av alle filatelister for den filatelistiske vitenskaps framgang.

Vi har også forskjellige «mål» å se fram til, men som vil være vanskelige å nå, hvis vi ikke gir hverandre hånden til et samarbeid uten baktanker.

Først og fremst må vi oppnå at vår sammenslutning blir anerkjent av Verdenspostforeningen i Bern som filateliens offisielle representant.

Et annet mål er krig på kniven mot falsknerne.

Vi må søke å oppnå av våre regjeringer at de beskytter oss og at de også interesserer seg for sine merker etter at de er inndratt og satt ut av kraft.

Et annet spørsmål som har hele vår oppmerksomhet, er organiseringen av internasjonale utstillinger, inndeling av samlerområdene i grupper, premiering etc.

Hvis vi vil at våre bestrebelser skal lykkes, må vi ikke spre kreftene, men være enige og ha viljen til å ville oppnå et resultat. Jeg tviler ikke på at vi vil nå det.»

Jeg minner om at på dette konstituerende møte var representanter for Belgia, Frankrike, Nederland, Sveits, Tsjekkoslovakia, Tyskland og Østerrike til stede.

De ord som ble uttalt for 23 år siden, da den internasjonale filatelistfederasjon ble stiftet, har den dag i dag sin aktualitet. Styrer og komiteer har fulgt etter

E. Friederich.

hverandre, men den ånd som ledet mennene av 18. juni 1926 har fortsatt å leve blant dem som senere er blitt valgt til de ledende stillinger i federasjonen.

Det omfang som filateliens i sin alminnelighet fikk etter den store verdenskatastrofe i 1914, tvang samlerne til å organisere seg for å forsvare sine interesser. Disse interesser var de samme i alle land: forhindre at vår hobby, som er oppdragende, interessant og avkoblende, ikke led den skjebne som en ytterliggående spekulasjon, falsknerne og reparatørene kunne ha tildelt den.

En viss tretthet ville ha grepet samlerne på grunn av de altfor ofte gjentatte internasjonale utstillinger, eller utstillinger som kalte seg «internasjonale», hvis hver nasjon hadde kunnet benytte denne

benevnelse etter sitt eget forgodtbefinnende og hvis den ikke var blitt forbeholdt utstillinger som rettferdiggjorde en slik betegnelse og som underkastet seg FIP's reglement.

Vårt «ideal» har fulgt en oppadgående marsj og våre «mål» er blitt forstått av nye nasjoner, idet FIP nå omfatter i alt 23 land, hvis samlere samarbeider og sikrer kontinuiteten i det verk som er skapt av våre forgjengere.

Det eneste punkt som helt siden grunnleggelsen av FIP har ligget i en letargisk tilstand, men en får også si det viktigste hva vår prestisje angår, er: Verdenspostforeningens anerkjennelse av FIP som filateliens offisielle representant.

Verdenspostforeningens kongress i Paris i 1947 erklærte enstemmig at foreningen som sådan i prinsippet ikke interesserte seg for filatelen.

Det synes meg som om denne erklæring ikke er videre oppmuntrende likeoverfor FIP, som representerer 23 land der alle er medlemmer av Verdenspostforeningen, og som selv er den eneste instans for hvilken FIP kan framlegge sine ønsker.

Hvis Verdenspostforeningen ikke interesserer seg for filatelen, så bevitner fila-

telen likeoverfor UPU all sin erkjentlighet. Et bevis herpå er de tallrike spesialmerker som av alle land er utgitt i anledning av UPU's 75 års jubileum.

Konklusjonen i Mr. Bigwoods tale var: «Hvis vi vil at våre bestrebelser skal lykkes, må vi ikke spre kreftene, men være enige og ha viljen til å ville oppnå et resultat.»

Filatelister!

Denne konklusjon, gjort ved grunnleggelsen av vår federasjon, har sin gyldighet den dag i dag.

Vi forsvarer alle filatelisters interesser. Alle filatelister gir hverandre hånden i et stadig nærmere samarbeid for å nå de mål vi har satt oss. Derfor bør vi være stolte over opprettelsen av FIP, derfor må vi vise den tillit, derfor rettferdiggjør den sin eksistens og derfor må den blomstre.

Men kjære venner, vår internasjonale organisasjons plikt er ikke bare å forsvare samlernes interesser, men også å hjelpe til ved gjenoppbyggingen av en bedre verden og innskjerpe nestekjærligheten — i håp om derved også å gi sitt bidrag til en verdensfred.

E. Friederich.

Den internasjonale filatelistfederasjon.

Av S. Graae Rasmussen.

President i Danmarks Filatelist Union.

Medlem av F.I.P.'s råd.

Herr Redaktør, kære Ven Stensdal!

De beder mig i min Egenskab af Medlem af F.I.P.'s Executivkomité skrive lidt om F.I.P. til «Norsk Filatelistisk Tidsskrift». Dette Ønske efterkommer jeg med Glæde.

Da jeg forstaar paa Dem, at De agter at udgive et Særnummer om F.I.P. for at sprede Kendskab til denne Organisation blandt Norges Filatelister, gaar jeg ud fra, at Bladet kommer til at indeholde saadanne organisatoriske og historiske Oplysninger, at jeg i det følgende ganske kan se bort herfra og hellige mig Opgaven at søge at bibringe Deres Læsere et Indblik i F.I.P., saadan som det umiddelbart kan være af Interesse for en Frimærkesamler.

Af en eller anden Grund, paa en eller anden Maade begynder man en Dag at samle paa Frimærker. Man bliver efter-som Samleriet tager til, mere og mere interesseret, og en skønne Dag er man virkelig en habil Frimærkesamler eller det man kalder en Filatelist (jeg ser i denne Artikel ingen Mulighed for at komme ind paa en Karakterisering af disse 2 Benævnelser — hvor interessant det end maatte være — og vil i det efterfølgende tillade mig at bruge dem i Flæng). Saa sker det første beskedne Skridt ind i Organisationsrækkerne, idet man melder sig ind i en Frimærkeklub. I Klubben træffer man sammen med Mennesker, der er opfyldt af den samme Hobby, et naturligt Kammeratskab opstaar. Man er som Medlem

selv med til paa Generalforsamlingen at vælge Klubbestyrelse — kommer eventuelt selv ind i den — og ens Tankegang faar nye og større Baner at bevæge sig i.

Nu ved jeg naturligvis udmærket godt, at der er stor Forskel paa, hvordan Klublivet udvikler sig i de forskellige Klubber, det afhænger af saa mange Ting, blandt hvilke jeg her kun skal nævne en enkelt, nemlig den Værdi det har for en Klub at være ledet af en dygtig og initiativrig Formand, som forstaar sin Opgave at lede Klubben paa en saadan Maade, at det ikke blot er hyggelige kammeratslige Sammenkomster, men at der virkelig arbejdes med filatelistiske Problemer i Klubben, saa at dens enkelte Medlemmer kan faa filatelistisk Udbytte af at være Medlem.

Det er i mange Lande — blandt andre de skandinaviske — gaaet saadan, at man har ønsket det filatelistiske Samarbejde udvidet. En Del Klubber har slaaet sig sammen og dannet et Landsforbund eller en Landsunion. Saavel Horisonten som Arbejdsmarken er paa denne Maade blevet udvidet. Ja, man opdager, at der er mange Spørgsmaal af fælles Interesse for Landets Samlere, man nu kan arbejde med. Efterhaanden som saadan en Landsammenslutning vokser i Størrelse og Styrke, kan den udføre stadigt flere Hverv af fælles Interesse — jeg skal tillade mig at nævne nogle enkelte: Obligatorisk Medlemsblad — Dubletcirkulation — Storauktioner — Forfalskningsbekæmpelse — Undersøgelsesudvalg — Oplysningsbureau — Assistanceskontor — Organisering af Udstillinger — Varetagelse af Filateliens Interesser overfor Myndigheder o.s.v.

Alt dette er velkendt og naturligt for et stort Antal Samlere ogsaa i de skandinaviske Lande. Der skulle derfor være store Muligheder for Forstaaelsen af en endnu yderligere Udbygning af den filatelistiske Organisation, nemlig derved at mange Lande slutter sig sammen og danner en international Filatelistorganisation, hvilket netop er Tilfældet med «Fédération Internationale de Philatélie» — F.I.P.

Maa jeg et Øjeblik dvæle ved selve vor hobby Filateli. Der er sagt og skrevet meget om, at det er den mest utbredte hobby i Verden at den gaar paa tværs af alle Skillelinier, at den er fredselkende og folkeforbindende. Sandheden i alle

S. Graae Rasmussen.

disse Udtalelser forstaar den enkelte Samler selv ganske umiddelbart. En Samler spekulerer ikke i politiske, økonomiske eller religiøse Foreteelser, ligesom Spørgsmaal om Landegrænser helst er ham uvedkommende. Han samler — paa sin Maade — fra et eller to eller mange Lande, knytter Forbindelser med Ligesindede, hvor i Verden han end maa finde dem, og arbejder — paa sin Maade — med sin hobby. Han er — om jeg maa have Lov at bruge det Udtryk — blevet Borger i Filateliens Verden. Han kan sidde derhjemme hos sig selv, eller derhenne i Klubben, eller han kan gaa paa en Udstilling, eller læse i et Fagblad om Frimærker og filatelistiske Spørgsmaal fra sit Hjemland, Naboland, Brasilien, Japan, Ægypten, England eller hvilket som helst Land Verden over. Han kan studere og samle paa Frimærker fra Venezuela eller Norge ganske som det passer ham. Det er virkelig sandt, at Verdens Millioner af Filatelister er fredselkende Folk, at vi knytter Venskaber over Verdenshavene og tværs over Landegrændser. Det er ikke underligt, at vor Horisont og Arbejdsmark bliver stor.

Helt naturligt voksede saaledes Ønsket om en fælles international Filatelistorganisation frem, og F.I.P. startedes. Det var gode, alvorligt arbejdende og initiativrige Mænd, der stod bag Begynderarbejdet i F.I.P., og hurtigt meldte det ene Land efter det andet sig ind i denne internationale Filatelistorganisation. Men som Arbejdet gik bedst kom Krigen, og ogsaa dette fredelige internationale Samarbejde maatte ophøre, maatte ligge stille, til den Verdensbrand igen var slukket.

Straks efter Krigens Ophør indbød Belgien til den første aarlige Kongres efter de mange Aars Stilstand. Fra mange Lande stævnedes de Delegerede til Bryssel. Blandt disse kom fra Schweiz F.I.P.'s Præsident Emil Friederich med Protokoller, Love og Bestemmelser og med den sparsomme Korrespondance, det var lykkedes ham at faa igennem fra og til det neutrale Schweiz midt under Krigens Rasen.

Saa skete der det, at disse Delegerede fra de mange Lande, disse Mænd der havde trösset Efterkrigstidens store Vanskeligheder for at komme sammen og igen prøve at puste Liv i den internationale Filatelistorganisation, de fandt hinanden i et stærkt Ønske om, at videreføre og genopbygge F.I.P.

Der var i de mellemliggende Aar, Krigens Aar, sket saa meget — Udviklingen er altid hastig og voldsom i en Krigstid. Man var klar over, at det var vanskeligt paa dette tidlige Tidspunkt at genoptage et internationalt Samarbejde, men lod sig ikke afskrække deraf. Mange Love og Anordninger maatte tages op til Revision, for at de kunde være i Samklang med den Udvikling, der var sket siden 1938. Man drøftede Retningslinierne for det kommende Arbejde, og man gik straks i Gang med Arbejdet paa at genopbygge F.I.P.

Det kommende Aar afholdtes den aarlige Kongres i Prag, man var da allerede naaet adskillige Skridt frem. Forbindelserne med de gamle Medlemslande var genoptaget i det store og hele, de nye Love blev vedtaget. Planerne for de internationale Udstillinger gennemarbejdedes og Retningslinierne for F.I.P.'s Virke blev fastlagt.

Og hvad er saa F.I.P.'s Opgaver? At samle og styrke Filateliens internationalt. I store Linier at varetage Filateliens mange fælles Interesser, saasom Afholdelse af internationale Udstillinger efter ganske bestemte Regler, der muliggør ensartet Bedømmelse, Forfalskningsbekæmpelsen, Kampen mod uønskede Emissioner, som Lande og Regeringer i Spekulationsøjemed udsender i det forfængelige Haab, at vi Samlere paa den Maade skal være med til at finansiere os ganske uvedkommente Ting, Oplysning om filatelistiske Foreteelser af international Betydning, Varetagelse af Filateliens Interesser overfor Verdenspostforeningen, Hjælp til de en-

kelte Landsorganisationer i disses Bestræbelser for Lydhørhed for Filateliens Interesser ligeoverfor Statsmyndigheder, Fortalere for Filatelisterne overfor Udgiverne af Verdenskataloger og meget mere.

Det 3. Aar efter Krigen afholdtes den aarlige Kongres i Basel, hvor den schweiziske Union havde arrangeret den første store internationale Udstilling efter 1938, en Udstilling af saadanne Dimensioner baade kvantitativt og kvalitativt, at den ikke alene var en Oplevelse, men ogsaa blev den store Indledning til en kommende lang Række af internationale Udstillinger. Paa Kongressen bearbejdedes yderligere Spørgsmaal, f. Eks. fastlagdes det nye Reglement for internationale Udstillinger, Forfalskningsbekæmpelsens internationale Bureau startedes og mange Spørgsmaal fra de forskellige Medlemslande drøftedes og sendtes i Udvalg.

Det 4. Aar 1949 afholdtes 2 internationale Udstillinger, een i Bryssel og een i Paris, og den aarlige Kongres henlagdes til Paris. I Aar afholdes den internationale Kongres i Wien, og næste Aar skal den efter Planen afholdes i København.

Nu maa man ikke tro, at F.I.P.'s Executivkomité, som bestaar af 5 Mand sammen med den aarlige Kongres, som foruden Executivkomiteen tæller en Delegeret fra hvert af de mellem 20 og 30 Medlemslande med deres Sekretærer og andre interesserede sidder og beslutter det ene og det andet, som man i Aarets Løb har behandlet skriftligt dels ved Rundskrivelser til Landsorganisationerne, dels ved Korrespondance Medlemmerne af Executivkomiteen imellem, og saa kan man tilslutte sig F.I.P. og betale sit beskedne Bidrag og dermed forresten ikke spekulere mere over den Ting. Nej, saadan skulle det ikke gerne være. For et Land at blive Medlem af F.I.P. skulle føles som en forpligtende Æressag. — Maa jeg lige her indføje, at som Medlem af F.I.P. kan optages en filatelistisk Landsorganisation, det vil altsaa sige, at i et Land hvor en eller flere Klubber staar udenfor det paagældende Lands Landsorganisation, kan saadanne Klubber ikke blive Medlem af F.I.P. med mindre de indmelder sig i Landsorganisationen. Den eneste Undtagelse fra denne Regel er Lande, hvor der endnu ikke findes nogen Landsorganisation. I et saadant Land kan optages en Klub, naar den kan bevise, at den er fø-

rende eller af afgørende Betydning for det paagældende Lands Filatelister.

F.I.P. er det Instrument, vi Filatelister har at spille paa i international Henseende. Det er vor Opgave at sørge for, at det ikke stivner i blot og bar Organisation, men at det er levende og i Harmoni. I Harmoni og Samklang med Tiden, Udviklingen, Filatelien. Og dette skal vi alle være med til at arbejde paa. Dette Arbejde skal planlægges, gennemtænkes, bearbejdes og udføres af alle Medlemslandenes Delegerede overfor F.I.P. Derfor er det saa vigtigt, at alle Medlemslandene som Delegeret vælger en Filatelist, der baade har filatelistisk Forstaaelse, Indsigt i sit Lands specielle filatelistiske Foreteelser, Interesse for og Øje og Sind aabne for det internationale filatelistiske Fællesskabs Bestræbelser, Arbejder og Maal. F.I.P. maa aldrig blive en Organisation, der er organiseret, bare fordi vi ønsker en Organisation, thi da er den gold og uden Betydning.

F.I.P. skal være levende, i Stand til at give Impulser, i Stand til at modtage Impulser. F.I.P. skal være os allesammen i vore Bestræbelser paa at højne og forbedre international Forstaaelse og Samarbejde indenfor vor hobby Filatelien. De og jeg skal i vort personlige filatelistiske Arbejde, i Klubkammeratskabet, i Landsorganisationsfællesskabet være med til Sten paa Sten at videre opbygge den internationale Fællesskabsfølelse til Ære for vor hobby Filatelien og dermed til Gavn og Glæde for hver enkelt af os.

Gaar De og jeg til vort filatelistiske Arbejde under Indtrykket af et ærefuldt Medlemsskab af «Fédération Internationale de Philatélie», er vi derved baade med til at styrke og højne vor hobby Filatelien, og samtidigt med til paa vor Plads at virke folkeforsonende, at virke for mellemfolkelig Forstaaelse, at arbejde i Fredens Tjeneste. Det er stort og smukt at knytte disse Tanker til vor kære hobby Filatelien.

Hvorfor må Norge være medlem av F.I.P.?

Svaret skulle være kort og greit: Fordi vi ikke kan stå utenfor det arbeid andre nasjoner utfører til beste for vår hobby.

Hvilket arbeid er dette?

Som situasjonen i dag ligger an, først og fremst kampen mot falsifikater og de overhåndtagende frimerkeutgaver med og uten tilleggsverdier.

På hvilken måte kan F.I.P. lede denne kampen?

Federasjonen overlater til de nasjonale forbund å bestemme hvilke utgaver innen vedkommende land som skal boikottes. Meddelelse om boikott sendes til F.I.P.'s råd, som videresender den til alle tilsluttede forbund. Boikottede frimerker kan ikke utstilles på noen utstilling arrangert av F.I.P.'s medlemmer, og samlinger uten disse merker blir likevel ansett for å være komplette.

Men hensyn til falsifikater så har federasjonen opprettet en sentral i Basel under ledelse av sveiseren Dr. Paul Wolf.

Det er opplagt at en organisasjon som Den internasjonale filatelistfederasjon først kan bygges opp litt etter litt. Dens

lover og utstillingsreglement er endret flere ganger, fordi så å si hver utstilling bringer nye erfaringer.

Det kan selvsagt være ting i disse lover og reglementer som vi ikke er enige i og som etter vår mening burde endres. Men vi kan ikke innta det standpunkt at på grunn av de og de bestemmelser vil vi ikke være med. Vi må inn i organisasjonen og der framholde våre meninger. Alle de nordiske land er nå medlemmer av F.I.P., og jeg tror det ville være heldig om de også på dette område samlet ville gjøre sin innflytelse gjeldende.

Jeg tror vårt medlemsskap i den internasjonale federasjon vil bringe norsk filateli i nærmere kontakt med mange andre land, og forbundets oppnevning av skipsreder Abr. Odfjell som sin representant anser jeg som et meget heldig grep. Odfjells navn borger for at Norge vil bli representert på en verdig måte, og glansen fra den posisjon han har i internasjonal filateli vil også falle tilbake på federasjonen.

Jarle O. Stensdal.

LOVER

for

Den internasjonale filatelistfederasjon (F.I.P.)

Vedtatt på kongressen i Prag den 11. og
12. oktober 1947

§ 1.

Mellom alle nasjoners filatelistforbund er der dannet en internasjonal filatelistfederasjon (Fédération Internationale de Philatélie, F.I.P.).

Denne federasjon har ikke forretningsformål. Federasjonens hovedsete er det sted hvor den fungerende president bor.

§ 2.

FIP's formål er å søke et internasjonalt filatelistisk samarbeid mellom alle nasjoner, nemlig:

- a. å bli anerkjent av Verdenspostforeningen i Bern som filateliens offisielle representant,
- b. å støtte de nasjonale forbund likeoverfor deres post- og tollmyndigheter,
- c. å ta ledelsen, på et internasjonalt plan, i kampen mot falsifikater og falsknere, ved opprettelsen av en sentral for å lede denne kamp,
- d. å organisere utvekslingen av filatelistiske og postale opplysninger mellom de nasjonale forbund,
- e. å organisere de årlige kongresser,
- f. å skaffe filatelistisk litteratur,
- g. å ordne det internasjonale bytte av frimerker,
- h. å overvåke utvekslingen av de nasjonale forbunds tidsskrifter,
- i. å gi regler for organisasjonen av internasjonale frimerkeutstillinger, samt beskytte disse,
- j. å utdele FIP medaljen, under spesiell hensyntagen til
 1. det vitenskapelige studium innen filateliens,
 2. det internasjonale filatelistiske organisasjonsarbeid innen rammen av FIP, i det hele tatt:

over alt å forsvare filatelistenes interesser, ved alle midler å oppmuntre samlingen og studiet av frimerkene og behandle alle filatelistiske spørsmål i sin alminnelighet.

§ 3.

Bare de nasjonale forbund kan opptas som medlemmer. Fra et land hvor der ikke eksisterer et nasjonalt forbund kan unntaksvis en filatelistklubb opptas som medlem, for såvidt som denne klubb kan sies å representere landets filateli.

Bare FIP's kongress kan treffe beslutning om adgang eller eksklusjon av nasjonale forbund eller filatelistklubber som representant for et land i FIP.

§ 4.

Federasjonen dannes av en delegert fra hvert land. Denne delegerte oppnevnes av hvert lands forbund. I tilfelle av forhindring kan den delegerte gi sitt mandat til et annet medlem av sitt forbund eller til et annet forbund.

Beslutninger treffes ved alminnelig flertall fra de delegerte, behørig utnevnt som sådanne av de nasjonale forbund og tilstede eller representert på kongressen. En delegert kan ikke representere mere enn to land.

§ 5.

Hvert forbund oppnevner en varamann for representanten ved FIP. Denne varamann kan assistere representanten ved FIP's møter, men har ikke stemmerett.

§ 6.

FIP styres av et råd som består av: 1 president, 1 til 2 vise-presidenter (etter behov) og 3 medlemmer.

Kjente filatelister kan oppnevnes av kongressen som medlemmer av FIP's råd, uten å være representanter og uten å ha stemmerett. Presidenten utpekes av kongressen og kan tas blant de filatelister som oppnevnes uten å være representanter. Presidenten har stemmerett. Etter forslag av presidenten kompletterer FIP sitt råd ved oppnevnelsen av en generalsekretær/kasserer. Denne kan avgi konsultativ stemme ved møtene. Sekretær/kassererens funksjon opphører samtidig som presidentens. Rådets medlemmer oppnevnes for et tidsrom av 3 år. De kan gjenvelges. For å få en gang i valgene skal der i 1948 velges to medlemmer av rådet, året etter vise-president og det tredje medlem og året deretter president.

§ 7.

Kongressen dannes av rådet og representantene fra de nasjonale forbund eller klubber som representerer sine lands filateli.

Rådets medlemmer har hver en stemme.

§ 8.

Hvis mulig eller unntatt i særlige tilfelle samles FIP årlig til en kongress som holdes i et land hvor en viktig filatelistisk begivenhet finner sted.

Kongressen sammenkalles med minst 8 ukers varsel. Den fastsetter det sted, hvor den neste kongress skal holdes.

Kongressens dagsorden sendes i to eksemplarer og minst 6 uker før kongressens avholdelse til de nasjonale forbunds delegerte og deres varmenn.

Forslag som skal på dagsordenen må være presidenten i hende minst 12 uker før og må innsendes rekommandert.

§ 9.

I påkommende tilfelle og etter uttrykkelig anmodning kan presidenten be om stemmeavgivelse pr. brev.

§ 10.

FIP's råd sørger for å bli anerkjent av de juridiske autoriteter, politiet og postverket, for at det kan handle raskt i tilfelle av at det hører at noe som er uheldig for filateliene og filatelistene er under forberedelse.

§ 11.

Utgiftene til kontorhold (president og sekretær/kasserer) bæres av de tilsluttede forbund. Disse innbetaler en årlig kontingent, basert på en skala proporsjonell med deres betydning og idet en tar hensyn til vedkommende lands mynt. Kontingenten fastsettes hvert år av kongressen for det etterfølgende år. Den forfaller til betaling 6 måneder etter at underretning er sendt de nasjonale forbund.

§ 12.

FIP's regnskaper og sekretær/kassererens kasse kontrolleres før hvert årsmøte av revisor- eller av hovedkassereren i det nasjonale forbund hvorunder sekretær/kassererens bopel ligger.

§ 13.

FIP kan motta gaver eller donasjoner som blir den tilbudt. Den gjør den bruk av dem som giv-erne har bestemt.

§ 14.

Filatelisten som har ydet den internasjonale filateli framrakende tjenester kan utnevnes til æresmedlemmer av FIP. Der kan utnevnes korresponderende medlemmer blant filatelisten som takket være sine filatelistiske arbeider nyter anseelse i sine egne land og som kan tenkes å yte FIP viktige tjenester.

Honorært medlemsskap kan tilståes tidligere medlemmer av rådet. Æresmedlemmer, korresponderende medlemmer og honorære medlemmer har ikke stemmerett ved FIP's møter og kongresser, men de kan konsulteres av FIP's styre i spørsmål som ligger inn under deres kompetanse.

§ 15.

I alle tilfeller som ikke er forutsett i disse statutter har rådet fullmakt til å treffe avgjørelse, under forbehold av at de nasjonale forbund underrettes så snart som mulig.

§ 16.

FIP kan ikke oppløses med mindre forslag herom fremlegges av rådet eller minst 2/3 av de tilsluttede nasjonale forbund. I begge tilfeller må forslaget forelegges de nasjonale forbund, som må ta stilling til det før det forelegges kongressen. Oppløsningen kan ikke finne sted med mindre 3/4 av de tilsluttede forbunds stemmer uttaler seg for oppløsningen. I tilfelle av oppløsning tilfaller FIP's formue en internasjonal velgjørenhetsinstitusjon som utpekes av kongressen.

§ 17.

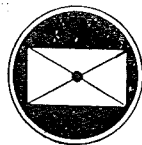
I tilfelle av uoverstemmelse mellom den franske tekst og eventuelle oversettelser til andre sprog, skal bare den franske tekst gjelde som grunnlag for diskusjonen.

§ 18.

Disse statutter er vedtatt av kongressen i Prag den 11. og 12. oktober 1947 og trer øyeblikkelig i kraft.

E. Friederich
president

Fred. Rufer
gen.sekr.

Meddelelser fra
Den internasjonale filatelistfederasjon
(F.I.P.)

Kriminalpolitiet i Bryssel meddeler gjennom herr Corbisier de Meaultsart, sjefredaktør i «Le Philatliste Belge»:

Til kriminalpolitiet i Modena, Bologna og Livorno er anmeldt for bedragerier og salg av falske klassiske merker til samlere de tre brødre *Flandina*, fornavn Carlo, Vincenzo og Renato — alle sønner av François Flandina, og født i Palermo — respektive i 1919, 1923 og 1926, alle boende i Modena.

Carlo *Flandina*, som også opptrer under de falske navn av Enzo *Locatelli* og Mario *Catalano*, har solgt gamle brev med falske frimerker til forskjellige handleere i Sveits, Frankrike og Belgia. Han har også stjålet forskjellige verdifulle frimerker hos handlerne Flavio Musso, Geneve, og Otto Gallo, Zürich.

Skulle noen komme over et eller annet, anmodes han om å sette seg i forbindelse med fullmektig *Pauwels* ved kriminalpolitiet i Bryssel.

Reglement for internasjonale utstillinger

under beskyttelse av Fédération Internationale de Philatélie (FIP)

vedtatt på kongressen i Basel den 25.
august 1948 med tilføyelser vedtatt på
kongressen i Paris den 10. juni 1949

Formål. Misbruket av betegnelsen «internasjonal frimerkeutstilling» har nødsaget den internasjonale filatelistfederasjon til å begrense organiseringen av slike utstillinger ved å opprette en «type» klassifisering og å spesifisere visse krav som har til formål å forsvare utstillernes interesser.

§ 1.

Den internasjonale filatelistfederasjon anerkjenner ikke som offisielle og gir ikke sin beskyttelse til andre internasjonale utstillinger enn de som er organisert av de nasjonale forbund, medlemmer av FIP, og hvis ledere har godtatt dens reglementer og klassifisering.

Unntaksvis kan den anerkjenne og gi sin beskyttelse til internasjonale utstillinger organiserte i land hvor der ikke finnes nasjonale forbund eller klubber som er tilsluttet FIP. De kan få nytte godt av spesielle betingelser og må på forhånd og i hvert tilfelle undersøkes av FIP's råd.

§ 2.

I prinsippet gir FIP sin beskyttelse bare til en «offisiell» internasjonal utstilling pr. år.

Den foreløbige innskrivning må

1. foreligge skriftlig for FIP's råd minst 2 år på forhånd,
2. foreslås av rådet for FIP's kongress,
3. godtas med flertall på samme kongress.

Unntak kan ikke gjøres uten i spesielle tilfelle, etter avtale med FIP's råd og godtagelse av kongressens flertall.

I alle unntakstilfelle må organisasjonskomiteene for slike utstillinger forsvare forrettene for FIP's medlemmer.

I tilfelle av at en internasjonal utstilling blir foranledning til utgivelsen av et spesielt frimerke, en blokk eller en serie, vil FIP ikke gi sin beskyttelse før etter at en avtale er truffet herom mellom FIP og utstillingskomiteen og med forbehold om at en uventet begivenhet ikke får den til å ta sitt løfte tilbake.

I alle tilfelle skal medlemmer av klubber som er tilsluttet FIP alltid ha rett til å tegne seg for slike spesialmerker på samme betingelser som filatelistene i utgiverlandet.

§ 3.

Ved anerkjennelsen av en offisiell internasjonal utstilling oversender FIP's råd til organisatorene en liste over de tilsluttede forbund, med adresser og navn på disse forbunds delegerte ved FIP.

Gjennom de nasjonale forbund vil organisasjonskomiteen ved hjelp av denne liste søke å utnevne sine representanter i utlandet samt medlemmer av juryen.

§ 4.

Utstillingen må alltid minst omfatte de klasser som er forutsett i den klassifisering som vedligger dette reglement.

§ 5.

Frimerkene fra det land hvor utstillingen finner sted kan være gjenstand for en spesiell klassifisering hvis rekkevidde det overlates til organisasjonskomiteen å bestemme.

§ 6.

I enhver «offisiell» internasjonal utstilling kan der tillates opprettet en såkalt «championat» klasse, reservert for frimerkene fra det land hvor utstillingen finner sted.

I enhver «offisiell» internasjonal utstilling, anerkjent av FIP, skal der opprettes en spesiell «æresklasse», i hvilken de samlinger skal grupperes som for en og samme samling har oppnådd minst to gullmedaljer eller en Grand Prix og en gullmedalje, eller premier tilsvarende en gullmedalje på internasjonale utstillinger beskyttet av FIP, på de siste 5 foregående utstillinger. Liste over de utstillinger som det blir tale om utleveres av FIP's kontor og utstillingskomiteen gir ikke noen samling adgang til æresklassen som ikke kan bevise sin rett til å komme der.

Den eneste premie i denne klasse er «Grand Prix International», som skal være en kunstgjenstand eller en stor gullmedalje. Alle deltagere i denne klasse som ikke premieres, får en gullmedalje ledsaget av et spesielt diplom som nevner deres deltagelse i denne æresklasse.

§ 7.

Det er ønskelig at alle samlere som ønsker å delta i en internasjonal frimerkeutstilling har oppnådd i det minste en sølvmedalje ved en nasjonal eller regional utstilling, eller får fastslått sin samlings betydning av et nasjonalt forbund eller av en filatelistisk personlighet i nærheten av bostedet. Godtagelsen av en slik samling avhenger av utstillingens organisasjonskomite.

Utstillerne må i sin anmeldelse oppgi de premier de har fått på FIP's siste fem offisielle utstillinger, for så vidt de angår den samling som de ønsker å utstille.

Premier som er oppnådd på andre enn de av FIP beskyttede internasjonale utstillinger kan ikke i noe tilfelle komme i betraktning for å rettfærdiggjøre deres deltagelse i æresklassen.

§ 8.

En bestemt samling kan ikke konkurrere i mere enn en klasse og må danne et hele som gir den rett til æresklassen.

En utstillers forskjellige samlinger kan grupperes i den hensikt å gi en høyere premie for hans samlede eksponat enn den han kunne ha oppnådd for de enkelte samlinger, uten dog å oppnå gullmedalje.

Organisasjonskomiteen kan invitere en bestemt samler etter sitt valg til å delta med samlinger som den fastsetter. Samlingene kan ikke delta i noen av de i reglementet forutsatte kategorier (samlinger i fri klasse, æresklasse, championat-klasse).

Disse samlinger må derfor alltid delta «hors concours».

Alle utstillere — hvilken gruppe de enn tilhører — garanterer at samlingene bare omfatter objekter som er deres eiendom, hvis de ikke på forhånd har avgitt en erklæring til organisasjonskomiteen.

§ 9.

Deltagelse «hors concours» kan ikke tilstedes for andre enn de samlinger som man har anmodet om blir utstilt, samlinger tilhørende juryens medlemmer eller samlinger som tilhører offentlig anerkjente frimerkehandlere.

Samlinger eller samlinger tilhørende offentlige eller private administrasjoner skal alltid utstilles «hors concours».

Hvis en bestemt samling har oppnådd den høyeste utmerkelse på en internasjonal utstilling, anerkjent av FIP, kan den fritt konkurrere på liknende utstillinger, uten dog å kunne komme i betraktning for tildeling av den samme høye utmerkelse ved de fem etterfølgende internasjonale utstillinger.

Juryen er ikke nødt til å tildele en samling den samme premie som den har oppnådd på en annen utstilling, særlig hvis samlingen ikke er blitt forbedret siden den sist var utstilt.

§ 10.

Alle spesielle premier stilles til juryens disposisjon uten reservasjon om en spesiell tildeling. Dette gjelder dog ikke de premier som gis av statsadministrasjoner eller disses representanter i det land hvor utstillingen finner sted, hvis en spesiell tildeling er stipulert av disse autoriteter.

§ 11.

Utstillingskomiteen overvåker at der bare godtas spesielle premier som står i forhold til en internasjonal utstillings betydning og at de kommer fra personer eller firmaer som er hevet over enhver tvil. Hvis der ikke foreligger beskjed i motsatt retning skal giverens navn i den offisielle katalog alltid nevnes etter premien.

§ 12.

En verdifull kunstgjenstand kan reserveres som «Grand Prix International» i æresklassen. Alle andre kunstgjenstander stilles til juryens disposisjon som tilleggspremier, bestemt til å fremheve en spesiell interessant eller fortrinnsfull side ved en samling.

§ 13.

Utstillingskomiteen er ikke nødt til å holde de utstilte samlinger assurert og kan heller ikke kreve at utstillerne skal gjøre det. Disse må selv ivareta sine interesser dessangående og må frita organisasjonskomiteen for dette ansvar ved oversendelsen av samlingen til komiteen.

§ 14.

Utstillingskomiteen må sende de utstilte samlinger tilbake til de respektive eiere snarest mulig etter utstillingens lukning og senest innen 20 dager.

§ 15.

Utstillingskomiteen bør sørge for at juryens medlemmer får partoutkort til utstillingen, og — hvis dette er mulig — et eksemplar av den offisielle katalog en uke før utstillingens åpning.

§ 16.

Et eksemplar av katalogene og premielistene for de 5 siste internasjonale FIP utstillinger stilles som lån til disposisjon for organisasjonskomiteen av FIP's råd.

Disse utstillingsdokumenter skal av utstillingskomiteen stilles til juryens disposisjon sammen med anmeldelsesskjemaene til «classe d' honneur» (æresklassen).

§ 17.

Utstillingskomiteen må levere gratis til FIP fem eksemplarer av den offisielle katalog og premielisten. Den må dessuten gratis stille en annonseside til disposisjon for FIP i den offisielle katalog.

§ 18.

I klassen reservert for filatelistiske arbeider kan der ikke utdeles premie til andre enn forfatteren og på betingelse av at verket utstilles av ham og i hans navn.

Der skal ikke utdeles premier til filatelistiske tidsskrifter.

§ 19.

Juryen består av en president og av minst ni medlemmer. I tilfelle av stemmelikhet under forhandlingene er presidentens stemme avgjørende. Presidenten assisteres av en sekretær.

Utstillingskomiteen sørger for at juryen nøye følger dette reglement. Den overrekker derfor et eksemplar av reglementet til hvert jurymedlem. Disse på sin side avgir løfte likeoverfor utstillingskomiteen om at de vil følge det til punkt og prikke.

§ 20.

Juryen velger sin president med det for øye at arbeidet skal gli lett fra hånden. Det sees bort fra alle andre synspunkter.

§ 21.

Juryens flertall må tilhøre andre nasjonaliteter enn det lands hvor utstillingen finner sted.

§ 22.

Personer som har profesjonelle interesser i frimerkehandelen som: handleere, meglere, organisatorer av auksjoner etc. eller deres ansatte, kan ikke være medlemmer av juryen.

§ 23.

Juryens avgjørelse er inappellabel. Bare juryen kan overføre en samling til en annen klasse eller avdeling hvis den etter juryens mening ikke er

innskrevet i den klasse eller avdeling som er opprettet for den. Denne overføring kan ikke gi anledning til noen reklamasjon fra utstillersens side.

§ 24.

På anmodning fra juryens president må utstillings organisatorer fremlegge et hvilket som helst ark fra samlingene som behøver en nærmere undersøkelse.

§ 25.

Da samlingene i klassen «hors concours» ikke deltar i konkurransen, kan der ikke tildeles dem annet enn et «spesielt deltagerdiplom» eller et spesielt souvenir. Disse må ikke forveksles med de medaljer eller plaketter som tildeles de konkurrerende utstillere. Deltagere i «hors concours» er fritatt for deltageravgifter.

§ 26.

FIP's råd oppnevner en representant som assisterer ved juryens forhandlinger og som overvåker reglementets overholdelse.

Alle utgifter for denne representant bæres av utstillingskomiteen.

§ 27.

Juryen bedømmer de utstilte samlinger etter følgende retningslinjer:

1. den filatelistiske viten og de personlige studier som samlingen vitner om,
2. dens fullstendighet,
3. merkenes sjeldenhetsgrad,
4. merkenes kvalitet,
5. samlingens montering.

Prinsippet om bedømmelse etter points erklæres obligatorisk, idet det dog overlates til utstillingskomiteen å fastsette coefficienten for de 5 punkter nevnt under punktene a, b, c, d og e i § 27.

Etter offentliggjørelsen av premielisten er juryens sekretær til disposisjon for de utstillere som måtte ønske forklaringer om de elementer som har motivert tildelingen av premiene.

Enhver samling som omfatter et visst antall merker som viser seg å være falske eller reparerte, og som ikke er angitt som slike, skal deklasseres.

§ 28.

Organisasjonskomiteen for internasjonale utstillinger utnevner ikke sine utenlandske representanter eller jurymedlemmene uten etter forslag av og enighet med de resp. nasjonale forbund.

§ 29.

I de internasjonale utstillinger som godtar deltagelse av sammenslutninger (forbund, klubber etc.) kan ikke disse konkurrere på samme basis som privatpersoners samlinger. Der må opprettes en spesiell klasse for denne kategori samlinger. Det samme må gjøres for samlinger fra alle personer som offisielt er beskjeftiget i fri-merkehandelen.

§ 30.

For å lette ledelsen av FIP må organisatorene av internasjonale utstillinger under FIP's beskytt-

else forplikte seg til, ved fastsettelsen av utstillings budgett, på en eller annen måte å forutse muligheten av å la en viss prosentsats tilflyte FIP's kasse. Denne prosentsats fastsettes i samråd med FIP's råd.

FIP's råd har statuttsmessig fri disposisjonsrett over disse fonds.

§ 31.

Dette reglement må publiseres i utstillingens meddelelsesblad og i utstillingens offisielle katalog.

§ 32.

Der tillates ingen avvikelse fra nærværende reglement med mindre en spesiell overenskomst er truffet mellom utstillingskomiteen og FIP's råd. Enhver eventuell avvikelse må spesielt nevnes i den offisielle katalog og i meddelelsesbladet.

§ 33.

Det er ønskelig at utstillingskomiteen i sitt budgett forutser en sum bestemt til å dekke reise og oppholdsutgiftene for juryens medlemmer og de utenlandske representanter.

§ 34.

Dette reglement, hvis franske tekst er avgjørende, er blitt enstemmig vedtatt av alle medlemmer som var tilstede eller behørig representert på kongressen i Basel den 25. august 1948.

Dette reglement annullerer og trer istedetfor tidligere reglementer og trer i kraft femten dager etter avsendelsen i rek. brev til hvert medlemsforbund.

Basel, den 25. august 1948.

E. Friederich
president

Fred. Rufer
generalsekretær

Bruk

Norsk Filatelistforbunds stempelvignetter

3 øre pr. stykk, hvorav 1 øre
går til Norsk Postmuseum.

Fåes i «Samlerluka», hos fri-merkehandlerne og hos F. C. Svendsen jr. — Sportsdepotet, Bergen.

Blokker à 50 stk. kr. 1.50.

Centraltrykkeriets utgaver 1886–1895.

(Fortsatt fra nr. 2/50.)

10 øre, plate I, brunkarmin,

ble trykt samtidig med 25-øres-merkene, men levert fra trykkeriet først 9. mars 1886 i et antall av 5 millioner. Denne plate I av 10-øres-merkene har vi hittil ikke visst meget om. Tilgangen på studiemateriell har vært sparsom, og større blokker eller hele ark fins ikke. Jeg var så heldig å få studere en stor beholdning av dette merke, de stammet fra ett og samme arkiv.

Ved hjelp av avstempling, tagging og vannmerkestilling lot det seg gjøre å rekonstruere en mengde par og til dels også striper og enkelte blokker.

Det forhold at platene til verdiene 10 øre plate I og 25 øre var framstilt samtidig, fikk meg til å ta denne 10-øren opp til nøye undersøkelse, idet jeg mente at fellingsprosessen var ens for begge verdier. Jeg kom da også omsider til det resultat at *10 øre plate I er felt både fra 4-blokker og 10-blokker* — i likhet med 25-øren. Selv om jeg hadde dette klart for meg, var det uhyre vanskelig å få bestemt antallet av fellingsblokker.

Omsider fikk jeg ved hjelp av rekonstruksjon lokalisert 3 forskjellige 10-blokker og et noe liknende antall 4-blokker, som altså har tjent som galvanoer ved videre felling. Det viste seg her at *4-blokkene er satt sammen av fellingstyper som også fins i 10-blokkene*, men med den forskjell at *4-blokkenes klisjeer har meget urene, til dels doble rammer og store hjørner*, mens 10-blokkene har renere rammer og hjørner. Så langt syntes alt å være klart, og tilvirkningen av platene syntes å være helt konform med 25-ørens. Men det meldte seg et forhold som ga grunn til mange funderinger. Det viste seg nemlig at de 3 10-blokkene var felt i et antall mer enn dobbelt så stort som hos 25-øren, altså ca. 8 ganger. Dette skulle alene utgjøre nok merker til en dobbeltplate à 200 + reserver. Hva så med «4-blokk-platen»? Av flere grunner mener jeg at denne platen (høyre eller venstre — det vet jeg ikke) utgjør det

første *fellingsforsøk* Centraltrykkeriet i det hele utførte med 20-mm-utgaven.

Kvaliteten av 4-blokk-fellingene er ytterst slett, og når dertil kommer at merker med disse uhyrlige rammene (fig. 10) er påfallende sjeldne og ikke forekommer i kombinasjon med de 3 10-blokkfellingene, har jeg grunn til å tro at 4-blokk-platen er blitt kassert på et tidlig stadium og erstattet med en ny 10-blokk-plate.

Storparten av opplaget (5 millioner) er således trykt fra dobbeltplate bestående av utelukkende 10-blokk-fellinger (2net stadium). Egentlig blir det da tale om 2 stadier ved trykningen av plate I:

1ste stadium (som for 25-øren):

$$\begin{array}{r} 4\text{-blokk-plate} = 100 \text{ merker} \\ + 10\text{-blokk-plate} = 100 \text{ merker} \\ \hline \end{array}$$

Tilsammen 200 merker.

2net stadium:

$$\begin{array}{r} 10\text{-blokk-pl. av 1ste stad.} 100 \text{ merker} \\ + \text{ny } 10\text{-blokk-plate} \dots\dots\dots 100 \text{ merker} \\ \hline \end{array}$$

Tilsammen 200 merker

Graveringstypene 1, 2, 3 og 4 (fig. 10) kan hver enkelt deles (grupperes) i 7 à 8 fellingstyper. Jeg har funnet 32 forskjellige slike, *hvorav de 30 kan plaseres i de 3 10-blokkene* (se skjema av blokkene A, B og C). Her er graveringstypen satt som teller og fellingstypen er nevner (eks.

$$\frac{3}{2} = \text{graveringstype 3, fellingstype 2}).$$

Type 1 fins 8 ganger
Type 2 fins 8 ganger
Type 3 fins 7 ganger
Type 4 fins 7 ganger

I hver av disse 30 grupper fellingstyper fins 8 undertyper eller platevarianter (tertiære feil). Dette viser at 10-blokkene er blitt avformet 8. ganger, som da gir 240 stempler. 4-blokkene (visstnok 4 stk.) har jeg hittil ikke kunnet lokalisere med

Graveringsstyper og fellingstyper i 10øre, plate I.

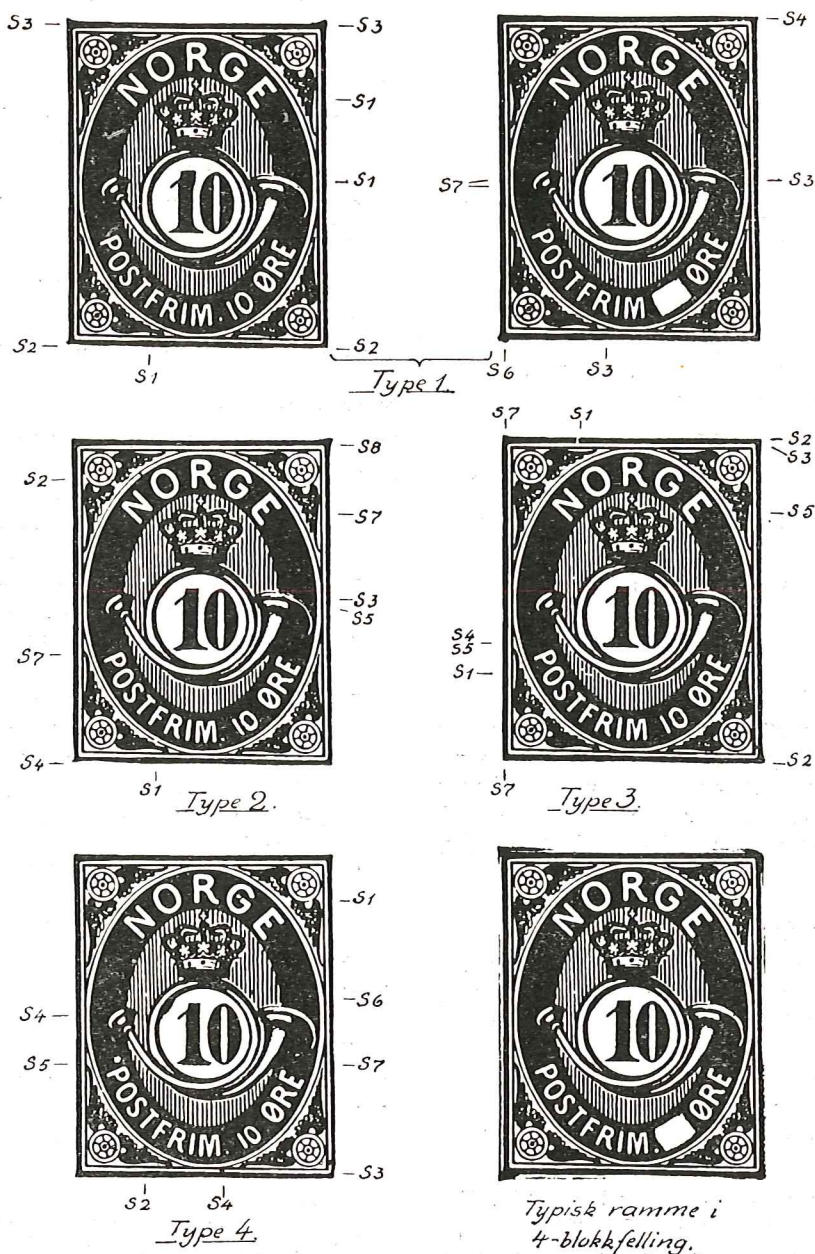

Fig. 10.

sikkerhet, men fellingstypene her (visstnok 16) fins som nevnt også i 10-blokkene.

10 øre, plate I.
Fellingsblokkene A, B og C med graveringsstyper og fellingstyper.

Blokk A.

$\frac{4}{5}$	$\frac{1}{4}$	$\frac{1}{5}$	$\frac{3}{4}$	$\frac{4}{3}$
$\frac{4}{1}$	$\frac{2}{3}$	$\frac{2}{5}$	$\frac{1}{7}$	$\frac{2}{4}$

Blokk B.

$\frac{4}{7}$	$\frac{3}{5}$	$\frac{2}{7}$	$\frac{4}{4}$	$\frac{3}{3}$
$\frac{3}{1}$	$\frac{1}{3}$	$\frac{2}{1}$	$\frac{4}{2}$	$\frac{2}{8}$

Blokk C.

$\frac{1}{6}$	$\frac{2}{2}$	$\frac{1}{8}$	$\frac{3}{2}$	$\frac{2}{6}$
$\frac{3}{7}$	$\frac{1}{1}$	$\frac{4}{6}$	$\frac{1}{2}$	$\frac{3}{8}$

Oppgraveringer.

3 karakteristiske oppgraveringer er kjent. Type 2 gravert langs ovallinjen på høyre side, type 3 med 2 graveringslinjer fra ovalens kant og på skrå opp i FRIM, og type 4 oppgravert i bunnfeltet øst for kronen.

Graveringstype 1 (fig. 10).

10-tallet i ovalen har bakoverhellende 0. Punktet står noe høyt og omtrent midt mellom M og 10.

Fellingstyper:

P (Primære). Ingen særskilte.

S (Sekundære):

1. «Nakke» på det store 1-tall. Punkt under vingspissen ved R i FRIM. Avkuttet hjørne på E i NORGE.
2. Nedre ramme er avtynnet mot begge hjørnene.
3. Begge øvre hjørner spisset oppover, liten utsvelling på «nakken» av det store 1-tall, som regel en eller to fargeflekker i feltet over R i FRIM.
4. Noe flattrykt ø. h. hjørne hvor rammen ofte er noe defekt.
5. Et noe liknende hjørne som S 4, men rammen er her tykkere (ikke tegnet).
6. Stort og uregelmessig n. v. hjørne.

7. Fargeflekker omkring toppen av det store 1-tall.

8. Stort hjørne oppe til høyre (som for S 3).

T (Tertiære).

Av tertiære feil fins en rekke i hver av de sekundære gruppene.

Dette er tilfelle også for gruppene i graveringstypene 2, 3 og 4, men blir ikke nevnt i denne oversikten.

Graveringstype 2 (fig. 10).

10-tallet i ovalen er lite og uregelmessig gravert. Punktet står nær foten av M.

Fellingstyper:

P (Primære). Ingen særskilte.

S (Sekundære):

1. Brudd på ovallinjen ved R i FRIM.
2. Svakt punkt mellom ovalbåndet og ovallinjen ved O i NORGE.
3. Sjallstykket har brudd på den fargete konturlinje oppe litt til høyre.
4. N. v. hjørne spisset idet rammelinjene er avtynnet.
5. Kloss til venstre for S 3 har den hvite konturlinje fått en krøll.
6. Ingen særskilte kjennetegn.
7. Liten «lab» på foten av det store 1-tall, E i NORGE har rundet hjørne nede.
8. Stort og spisst ø. h. hjørne.

Graveringstype 3 (fig. 10).

10-tallet i ovalen heller litt forover. Punkt mangler helt.

Fellingstyper:

P (Primære). Ingen særskilte.

S (Sekundære):

1. Brudd på 3 bunnlinjer over T i POST, brudd på øvre ytterramme over O i NORGE.
2. Noe stort n. h. hjørne. Øvre ramme rett og litt svak mot ø. h. hjørne.
3. Likner S 2 i ø. h. hjørne, men normalt n. h. hjørne.
4. og 5. har tykk og butt «tå» på det store 1-tall, og liten utsvelling innvendig på posthornet like ved. S 5 har rundet hjørne på E i NORGE, mens S 4 har normal E.
6. Alle hjørner er spisse (fins bare i 4-blokk-fellingene).
7. Venstre ramme litt innoverbøyd mot øvre og nedre hjørne.

8. Høyre ramme litt innoverbøyd mot øvre og nedre hjørne i likhet med S 7 (ikke tegnet).

Graveringsstype 4 (fig. 10).

10-tallet i ovalen minner om graverings-type 2, men er mere regelmessig gravert.

Fellingstyper:

P (Primære). Ingen særskilte.

S (Sekundære):

1. Hvit flekk i G i NORGE.
2. Fargeflekk på vingen under F i FRIM.
3. Litt buttet i n. h. hjørne.
4. En utsvelling innvendig på posthornbøylen i høyde med toppen av 1-tallet. Fargeflekk mellom rammene under M.
5. Hvit flekk foran P i POST.
6. Fargeflekk i bunnfeltet nordøst for posthornet.
7. Foten på det store 1-tall tykk og rundet under.
8. N. h. hjørne likner S 2 i type 3 (ikke funnet i 10-blokk-felling).

(Fortsettes.)

REDAKTØREN

søker forbindelse med interessert samler for redaksjon av spalten «Hvem er hvem på frimerkene».

Likeledes søkes forbindelse med kulturhistorisk interesserte samlere for spesialartikler.

Henvendelse Redaktøren

Postboks 46, Høvik

Scandinavian Collectors Club, New York.

Opprinnelsen til denne klubb er The Finnish-American Stamp Club som ble opprettet i 1935. Den 13. februar 1942 ble den omorganisert under navnet The Scandinavian Collectors Club for å kunne omfatte samlere av alle nordiske lands frimerker, istedetfor å begrense seg til finske merker og finske samlere. Klubben har senere hatt en rask vekst og teller nå over 500 medlemmer i U. S. A. og andre land, først og fremst de skandinaviske.

The Scandinavian Collectors Club har sitt hovedsete i New York, men der er opprettet avdelinger i Seattle, Philadelphia, Detroit, Chicago, Boston og Springfield. Alle medlemmer mottar gratis tidskriftet «The Posthorn», som særlig er viet skandinavisk filateli, og som man begynte å gi ut i november 1943. Medlemmer i byen New York betaler \$ 2.— pr. år, for andre medlemmer (også utenlandske) er kontingenten \$ 1.— + \$ 1.— i innmeldelsesgebyr.

I New York holdes møtene den annen onsdag i hver måned (unntatt juli og august) i The Collectors Club, 22 East 35th Street. Besøkende er alltid velkomne til møtene. For nærmere opplysninger kan man henvende seg til sekretæren: Albert Tate, Elm Park, Irvington, N. Y. eller til redaktøren av «The Posthorn», Carl H. Pihl, 77 Amherst Road, Albertson, N. Y.

NORSK FILATELISTFORBUND

Stiftet 13. juni 1931.

President: Skipsreder F. Walter-Johannesen, Bergen.
 Visepresident: Kunsthandler Arnstein Berntsen, Oslo.
 Styremedlemmer: Kontorsjef Sigm. Setsaas, Trondheim,
 Chr. M. Jacobsen, Egersund,
 Ths. Hoffmann, Oslo.

Klubber tilsluttet Norsk Filatelistforbund:

Arbeidernes Filatelistklubb, Oslo	Formann: E. Sando.
Bergens Filatelist Klub	» F. C. Svendsen jr.
Drammens Filatelist Klub	» Ing. H. Sverdrup.
Egersund Filatelistklubb	» Tengesdal-Øgrey.
Elverum Filatelistklubb	» Rolf Hagen.
Fredrikstad Filatelistklubb	» Hans Helland.
Gjøvik Filatelistklubb	» Arne Terud.
Grimstad Filatelistklubb	» K. Kristensen.
Halden Filatelistklubb	
Hamar Filatelistklubb	» Cato Gulbrandsen.
Hønefoss Filatelistklubb	» H. Harlund.
Kristiansands Filatelistklubb	» Sigurd B. Johnsen.
Kristiansund Filatelistklubb	» H. Kvande Pettersen.
Mosjøen Filatelistklubb	» John Breckan.
Moss Filatelistklubb	
Nordenfjeldske Filatelistklubb	» Sigm. Setsaas.
Notodden Filatelistklubb	» Andreas Lippestad.
Odda Filatelistklubb	» M. Lekve.
Oslo Filatelistklubb	» Arnstein Berntsen.
Sandefjord Filatelistklubb	» H. S. Storm.
Sandnes Filatelistklubb	» Hans Aurennes.
Sarpsborg Filatelistklubb	» Jens Martinsen.
Skien Filatelistklubb	» Arne Hylland.
Troms Filatelistklubb	» Ing. M. Stausbøll.
Tønsberg Filatelistklubb	» H. Wedel Jarlsberg.
Ørsta Filatelistklubb	» Sigurd Sveen.
Alesund Filatelistklubb	» H. Klemetsen.

Norsk Filatelistforbunds ekspertkomité:

Formann: Elektrotekniker Johs. Jellestad, Jørgen Moes gate 6, Bergen.

Medlemmer: Dr. Per Gellein, Holmenkollveien 10, Smestad pr. Oslo.

Kjøpmann I. I. Jacobsen, Munkedamsveien 86, Oslo.

Ekspertter autorisert av Norsk Filatelistforbund:

Jellestad, Johs., elektrotekniker, Jørgen Moes gate 6, Bergen ...	Land: Norge.
Berntsen, Arnstein, kunsthändler, Universitetsgt. 12, Oslo	Norge.
Schytte-Ødegaard, Arnold, lensmannsfullmektig, Røstbakken, Tromsø	Norge.
Linden, James, Håkons gate 3, Bergen	Hellas, 1ste utgave 1861/82. Egypt, utg. 1866/79. Helgoland.
Odfjell, Abr., skipsreder, Minde pr. Bergen	Mexico, Britisk Nord-Amerika, Sambandsstatene, Afghanistan, Jammu og Kashmir.
Pedersen, Sigurd, tolloppsynsmann, Svingen 16, Ø. Damsgård, Bergen	Eire.

Handlere autorisert av Norsk Filatelistforbund:

Sverre Øyen, Trondhjem.	E. Vauvert Jensen, Oslo.
Gerhard Mæland, Bergen.	Arvid Sivertsen, Trondhjem.
Hj. Eide, Oslo.	T. Sundsdal, Nesbyen.
Peder Jensen, Skien.	Einar Nilsen, Sandefjord.
H. Kvande Pettersen, Kritansund N.	Arne Berg, Bodø.
Finn O. Arnesen, Oslo.	M. Holm, Aalesund.
Karl I. Martinussen, Aalesund.	Harald Seierstad, Bergen.
Erna Øyseth, Oslo.	Olaf Sæland, Sandnes.

Fra F.I.P.'s delegertemøte i Paris, 9. og 10. juni 1949.

Fra venstre: Dr. Kalmar (Østerrike), Stensdal (Norge), Wølfel (Danmark), Heischbourg (Luxemburg), Berthelot (Frankrike), Friederich (Sveits), Rufer (Sveits).

ET FESTFILATELISTISK REFERAT

*fra en reise til åpningen av den norske utstilling i Postmuseum,
Stockholm, 19.—23. januar 1950.*

Holdt i Oslo Filatelistklubbs møte mandag 6. februar.

(Forts. fra nr. 2/50.)

Straks etter maten skulle Stensdal holde sitt foredrag : Norges historie på frimerkene. Jeg misunte ham ikke jobben, for jeg tenkte at et slikt tørt og kjedelig historisk/filatelistisk foredrag måtte bryte svært med den ualminnelig gode feststemningen som hersket. Men all min frykt viste seg å være ugrunnet — i et omtrent timelangt, glimrende opplagt og godt framført foredrag holdt Stensdal oss alle, svenske og norske, damer og herrer, filatelist og vanlige dødlige helt fanget, samtidig som han viste oss merkene som han omtalte i lysbilder. Han begynte med Snorre-serien og sagatiden, som han mente fram for oss, delvis med sitater fra Snorre. Særlig dvelte han ved de historiske berøringspunkter vi har hatt med svenskene og han la igrunnen ikke fingrene imellom likeoverfor broderfolket, men på en så morsom og elegant måte at svenskene fullt ut gouterte hans ord.

Foredraget ble avsluttet med Øverlands vakre dikt «Vårt land». Det høstet varmt og langvarig bifall, og helt spontant tok generalpostdirektør Ørne atter ordet og fortalte blant annet om personlige opplevelser han hadde hatt i 1905. Ørne nevnte hvor inderlig han hadde ønsket at unionen mellom Norge og Sverige måtte bli løst på en fredelig måte, for den foreningen var Norge påtvungen. Han ville ønske, sa han videre, at de to folk måtte samarbeide på stadig flere og flere områder, men dette samarbeidet måtte alltid bero på full frivillighet og full likestilling mellom begge parter. Også Ørne høstet stor applaus for sin inspirerte svar tale til Stensdal.

Etter at forsamlingen var blitt behørig fotografert, ble det vist en fargefilm fra Norge, utlånt fra den norske ambassade. Den tok oss med på en rundtur over hele landet vårt, til industri- og turiststrøk, fra Sørlandets blide skjærgård til Vestlandets imponerende fjorder, til Nord-Norges fantastiske eventyrverden og til Østlandets brede, rike bygder. Både svenskene og vi

norske var enige om at det var en god og vakker film — og så var det dans etterpå, til langt ut i de små timer.

Lørdag morgen møttes endel av oss til en hyggelig frokost på en restaurant ved navn Lilla Paris, om det ikke var så mye Paris, så var den i alle fall liten. Etterpå hadde vi et par korte formiddagstimer til vår rådighet til private gjøremål. Jeg trengte en del opplysninger fra Postmuseums bibliotek og med vanlig elskverdighet hadde Strandell stilt seg til disposisjon, og vi møttes i det hyggelige leseværelse kl. 1. Det er betegnende for Strandells imøtekommenhet at han da jeg begynte å skrive av en del boktitler som jeg trengte fra kartoteket, så kom han med dublettkortene sine for dette spesielle tema og stilte de til min disposisjon, så jeg kunne ta de med hjem hit og skrive de av i ro og mak og ikke bruke av den kostbare tiden der borte til slikt. En annen liten episode fra dette møte med Strandell må jeg også få lov å fortelle. Jeg ble ved denne anledning forestilt for en jägmästare Olrog, som i parentes bemerket bestyrer Joh. H. Andresens eiendommer i Sverige, og han spurte meg om noe som jeg ikke kunne besvare uten å se i Norges-katalogen. Jeg så meg om i det lille håndbiblioteket som står oppstilt i leseværelset, men kunne ikke finne den i farten og spurte Strandell om han ikke hadde Norges-katalogen. «Norges-katalogen?», sa Strandell, «menar du den där katalogen til Melbye?». «Nei», svarte jeg, «jeg mener selvfølgelig Oslo Filatelistklubbs katalog over norske frimerker». «Ja, se den», sa Strandell, «den kallar vi för *handbok*, så artiga är vi.» «Men hva vil du kalle vår virkelige håndbok, når den kommer i 1955», sa jeg, og så svarte han : «Ja, den vil jag först se, möjligtvis kan vi kalla den för «kompendium», eller någonting i den stilen».

Men tiden gikk fort i Strandells hyggelige selskap og kl. 2 skulle vi være i «Den Gyllene Freden», hvor Sveriges Filatelist

Förening ga lunsj for oss norske, dvs. for herrene, for våre tre damer var samtidig invitert til lunsj på N. K. av de svenske damene. I Den Gyllene Freden fikk vi et hyggelig bord i et av de festlige kjellerrommene. Överste H. Schultz-Steinheil var vert, og fra svensk side var dessuten Strandell og Heurgren med. Lunsjen var meget vellykket, med det tradisjonelle, fabelaktig gode og rikholdige smørgåsbord med tilhørende varmrett og de nødvendige reelle drammen. Stemningen var høy og alle, ikke minst Strandell, i toppform. Det varte ikke lenge før den forøvrig ualminnelig stilige og sympatiske presidenten for Sveriges Filatelist Förening «la bort titlarne» med oss, men det var nesten synd, syns jeg — for så ble jo överste Schulz-Steinheil redusert til bare Herman. Det ble forresten, til en avveksling, snakket en del filateli ved denne lunsjen, bl. a. ble forholdet mellom F. I. P. og Norge—Sverige diskutert. Men Strandell sørget med sine vitser og historier for at stemningen ikke ble altfor høytidelig. Hver gang han henvendte seg til meg, ropte han på «2dra kammaren», fordi jeg, som seg hør og bør i slikt selskap, satt nederst ved bordet. Slik en fin lunsj pleier i alminnelighet sjelden å vare mere enn vel en time, men vi holdt det gående helt til kl. 5. Da måtte vi bryte opp fordi de fleste av oss var invitert til cocktail til kaptein Lilliehöök og frue. Først måtte vi dog innom hotellet for å hente damene våre. De var også i toppform, for etter lunsjen på «N.K.», hadde de svenske damene tatt dem med til kaffe avec på Grand Hotel Royal, og at de var begeistret over all gjestevennligheten var tydelig.

Besøket i kaptein Lilliehöök og frues vakre hjem ble turens kunstneriske høydepunkt. Det viste seg nemlig at fruen var malerinne, med miniatyrmaleri som spesialitet, og da hun nettopp hadde fått sølvmedalje på salongen i Paris, fikk vi nyte synet av og høre beretningen om de skjønneste elfenbens miniatyr-malerier. Blant annet viste hun oss portretter av sin sønn, av arveprins Gustav Adolf — som styrtet ned og ble drept ved København, det var den miniatyren hun hadde fått sølvmedaljen for — av Josephine Baker og et aldeles yndig portrett av Sonja Wigert. Vi fikk også beskue hele leiligheten, som bugnet av malerier og kunstgjenstander, bl. a. gamle svære familieportretter, som godt kunne forsvart sin

plass på Gripsholm slott blant de hundrer av portretter av mere eller mindre kjente svensker som der er å se. — Vel, cocktailen var god og kaptein Lilliehöök en behagelig vert og fruen et sjarmerende menneske, som ikke bare fanget herrenes men også damenes interesse — og tiden gikk. Endelig i åttetiden brøt vi opp og da tok vi like godt Lilliehööks med oss til Royal, hvor vi hadde en fortreffelig aften, med glimrende mat og herlig musikk i den vakre salen, som minner meget om Bristols Mauriske hall, bare at den er tre ganger så stor. Stemningen var hele tiden den beste og titlarne ble også her lagt bort mellom samtlige, som seg hør og bør blant festfilatelister. Men nå hadde vi fått lyst på en svingom, og da det ikke var dans på Royal denne aften, brøt vi opp ved tolv-tiden og dro til et annet sted, en flott dansrestaurant «Ambassadør» oppe i Kungsgatan. Også her hadde vi det ualminnelig hyggelig, og vi fikk god mat og litt å drikke også her, men dansen ble det så som så med. Stensdal fikk rigtignok lurt seg til en sving, men da jeg så skulle prøve meg med Ranka, ble vi ganske enkelt vist bort fra dansegulvet. Det var smokingtvang der og vi var jo i ganske alminnelig antrekk, vi hadde faktisk ikke rukket å skifte, ikke tenkt på det heller. Det ble jo en trøst for meg at heller ikke vår kjære formann, som prøvet seg en stund etterpå, fikk lov å betrede det hellige gulv. Men redaktøren ser altså ut som om han alltid går i smoking! Koselig hadde vi det likevel og det måtte blunkes med lyset atskillige ganger før vi omsider kom oss ut, og arm i arm i en rekke vandret vi hjem i det natthlige Stockholm.

Det ble ikke så mange timenes søvn for mitt vedkommende. Jeg skulle i privat søndagsfrokost til noen slektninger, — det var faktisk den eneste tiden jeg hadde for dem, — og denne frokosten endte med en formiddagspjolter, så jeg var absolutt i form da jeg kl. 1/21 møtte de andre igjen ute på Lidingön ved restauranten «Foresta», hvor direktør Nils Strandell og ingeniør Nils Westberg ga en lunsj for oss norske, og nå med damer, — når Strandell er i farvannet, er damene ikke langt unna. — Først et par ord om ingeniør Westberg: Han er en svensk storsamler av den eldre garde, 76—78 år gammel, hyggelig, livlig, forekommende og flink til å snakke.

De to «Nilsene» hadde faktisk slåss om

å få være våre verter, man var så blitt enige om å holde denne lunsjen sammen. «Foresta» er en stor og flott forhenværende privatvilla, av type omtrent som Brydevillaen i Halvdan Svartes gate, bare meget større. Den har en fabelaktig flott beliggenhet med strålende utsikt over Stockholms skjærgård, høyt og fritt beliggende som den er. Først beundret vi utsikten fra en av balustradene, og da vi kom inn, var det dekket et festlig langbord i et utstikkende glasskarnapp, så vi kunne nyte den vakre utsikt også fra våre bordplasser. Våre to verter overgikk hverandre i elskverdighet, holdt taler begge to, — spøkte med damene og fortalte historier. Lunsjen var prima og drammenes tette, så stemningen var snart på topp, — det skulle forresten ikke så meget til.

Da vi var ferdige med lunsjen i 1½3-tiden, ble vi anbrakt i 2 biler, og Westberg og Strandell var verter i hver sin bil. Vi hadde en ganske lang tur utover den svære øya. Omsider stoppet vi da utenfor Westbergs villa, hvor vi skulle drikke kaffe. Her var Westbergs svigerdatter vertinne, og vi fikk mye og god kaffe, kaker og også likør og konjakk, og sist men ikke minst, svensk punsj. Den var Westberg omhyggelig med, skal jeg si; personlig hentet den gamle, koselige herre den i kjøleskapet og brakte den ut igjen mellom hver gang han skjenket i for oss. Uten taler gikk det naturligvis ikke her heller, og A. B. talte for våre svenske verter, — for Walter-Johannesen var, som han sa, lei av å måtte gjenta seg selv.

Etter kaffen fikk vi filatelister se på Westbergs samlinger, mens damene benket seg rundt en koselig peis. Det var flotte samlinger vi fikk se, og etter som Westberg bladde, ble øynene våre større og større — side opp og side ned med Norge nr. 1, skillingmerkene, alle verdier osv., og med mange sjeldne varianter innimellom. Det beste av alt: hvert eneste merke var absolutt prima, nydelige, vel-senterte, pent stemplete eksemplarer. Men det var ikke bare våre klassiske merker som han hadde i slike kvalitative kvantiteter, også Sverige og andre land, bl. a. gammeltyske stater viste han oss.

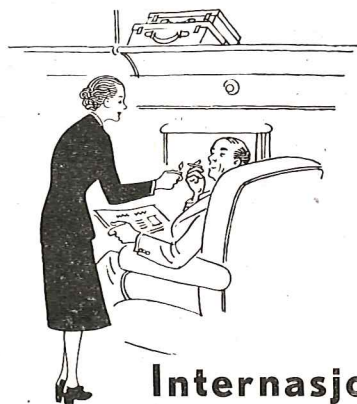
Omsider slo avskjedens time også for dette festlige og interessante intermesso. Vi reiste tilbake til Stockholm, og finalen nærmet seg sterkt.

Det ble en stor og rørende avskjed.

Strandell møtte opp med en blomsterbukett til hver av damene, og Heurgren sto der med en diger pose og delte ut konfekt- og sjokoladeesker, ikke bare til våre «medbrakte» damer, men både Stensdal, Tommelstad og jeg fikk med en pakke til hver av våre hjemmевærende koner. Det var virkelig rørende, men helt betegnende for denne praktkar. Også Bojan og Seved Lilliehöök møtte fram, så det ble en riktig feststund på stasjonen, inntil konduktørens «tag plats» avbrøt og satte punktum for et Stockholmsbesøk som — det håper jeg dere har fått et lite inntrykk av — alltid vil stå som et rikt og festlig minne for alle oss som var med.

Jeg vil få lov å tilføye at den overstrømmende gjestevennlighet og elskverdighet som ble vist oss ved dette høve fra alle svensker vi kom i berøring med, var ikke bare vanlig svensk «offisiell» form og høflighet, den kom fra hjertet og var ekte ment, det følte og forsto vi alle sammen. Det er en fabelaktig «goodwill» vi norske har i svenske filatelistkretser, — den er meget verdt, og vi bør ta godt vare på den.

W. Ulleberg.

Internasjonal FRIMERKEUTSTILLING

i LONDON 6.—13. MAI 1950

BEA bringer Dem dit på 5 timer. Allerede når De går ombord vil De føle at De er hjertelig velkommen til England.

Billetter og opplysninger i reisebyråene eller ved direkte henvendelse.

BEA British European Airways

Solplassen 1, Oslo. Tlf. 42 36 96 og 42 37 02.

Utstillingen i London.

London International Stamp Exhibition har sendt ut sitt Magazine nr. 2 og 3. Det gir en oversikt over det arbeid som hittil er gjort med utstillingsplanene — ennvidere flere detaljer om personer og annet.

Utstillingen vil bli holdt i Grosvenor House, London. All post til utstillingens folk og komiteer bør sendes til hovedkontoret, 41 Devonshire Place, London W. 1.

Utstillingens representant i Norge er herr F. Walter-Johannesen, Torgalmenning 4, Bergen.

Utstillingens formann er sir John Wilson, som også er president i The Royal Philatelic Society. Han er også forvalter av den engelske konges frimerkesamlinger. Sir John er en kjent person i frimerkekretser i alle land — ikke minst for sine fremragende kunnskaper, men kanskje mest for sitt vennsæle, joviale vesen.

Det blir nok vanskelig om hotellplass, idet «British Industry Fair» skal finne sted samtidig i London. Imidlertid har utstillingen sin mottakelseskomité, hvis oppgave det er å hjelpe besøkende med å få værelser. Komiteen vil ha sine besværligheter, men enhver besøkende kan allikevel skrive til den under hovedkontorets ovennevnte adresse. En må da nevne hva en ønsker, enkelt eller dobbelt værelse, hotellklasse, eller et spesielt hotell. I de dyreste hoteller koster et dobbeltværelse ca. £ 4-0-0, mens en i andre meget bra hoteller betaler ca. 20 shillings. Men vær ute i tide. Jo lenger en venter, desto færre plasser har komiteen til sin disposisjon.

Naturligvis vil det bli slått opp plakater i stor stil gjennom hele verdensbyen. Det er meningen at utstillingsark skal utgis. Arket vil gjengi fire frimerker utgitt i 1850. Det vil bli: Spanias 6 cuartos svart, Østerrike 9 kreuzer blå, New South Wales 1 d. «Sidney view», rød, og Victoria 2 d. (half length) lilla. Dette ark skal en kunne kjøpe på utstillingen. De som kjøper en sesongbillett, 20 shillings, vil få et slikt ark, utstillingskatalogen og adgang til åpningshøytidelighetene.

Utstillingen vil få sin damekomité, hvis medlemmer skal ta seg av våre damer, mens vi (mennene) er på utstillingen. Der vil bli både severdigheter og butikker å se. Der vil også bli en juniorkomité, som bl. a. vil ta seg av speidernes (gutter og jenter) pristildeling. Der er også en handlernes komité, som vil ta seg av alt i denne viktige gren av vår hobby. Spesielle assurancearrangementer er gjort. Mere om dette emne står i Magazine nr. 3.

Fra Norge vil det bli atskillige utstillere, og at det blir mange samlere som vil besøke utstillingen og verdensbyen i mai 1950, er ventet.

A. O.

Meddelelser fra Postverket

Frimerkene utgitt i anledning av Verdenspostforeningens 75-års-jubileum er trykt i følgende opplag:

10 øre — 2 050 000

25 øre — 4 145 000

40 øre — 2 097 000

Det provisoriske frimerke 45/40 øre lase er trykt i et antall av 4 850 000.

De effektive opplagstallene for aerogrammer er:

nr. 1 a 30. april 1948 — 190 000

nr. 1 b 1. juli 1948 — 350 000

nr. 2 15. mars 1949 — 95 000

nr. 3 8. okt. 1949 — 265 000

*

Ved hovedpostkontoret i Trondheim er fra 16. januar 1950 *forsøksvis* inntil videre tatt i bruk en «T.I.M.» maskin (forkortelse for Ticket-Issue Machine = billett utstedelsesmaskin) til frankering og registrering av innlevert pakkepost. Pakkene vil bli påklebet en seddel som denne i rødt trykk:

PAKKEPOST	TRONDHEIM	
	5892	
	APPARAT	DATO
	1	12DE49
	-PORTO- BETALT	

Følgebrevene vil bli påklebet en seddel som denne, også i rødt trykk, men med angivelse av det portobeløp som er betalt:

PAKKEPOST	TRONDHEIM		Porto
	5892		
	APPARAT	DATO	1:80
	1	12DE49	betalt

Vanlig registernummer og datostemping blir sløffet.

Det tsjekkosllovakiske poststyre melder:

Bytte av frimerker og helsaker for samlere kan fra 27. oktober 1949 bare skje mellom medlemmene av filatelistiske organisasjoner i Tsjekkoslovakia og deres forbindelser i utlandet, og på følgende vilkår:

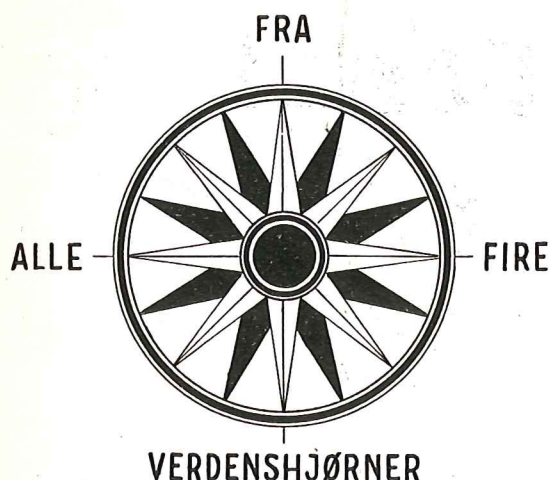
1. Handelsverdien av frimerkene og helsakene i en sending er begrenset til 500 tsjekkosllovakiske kroner; en sending kan ikke inneholde mer enn 250 stykker frimerker eller helsaker.
2. Bare frimerker og helsaker for filatelistenes egne samlinger kan byttes.
3. Sendingene må være forsynt med en grønn seddel som fås kjøpt hos «Office de l'evidence d'Orbis à Praha 026». Denne seddelen er som den internasjonale seddel C 1, men den er påført «Timbres-poste» i rødt, og fargen er mørkegrønn.

Den tsjekkosllovakiske samler må nytte to slike sedler når han skal bytte frimerker. Den ene, med fransk-tsjekkisk tekst, settes på sendingen, den andre, med fransk tekst, legges inn i sendingen for at forbindelsen i utlandet kan sette den på byttesendingen i retur.

4. Gyldige ustemplede tsjekkosllovakiske frimerker må være sendt til utlandet innen 90 dager etter utgivelsen.
5. Hver sending fra Tsjekkoslovakia må følges av en byttesending med samme verdi fra utlandet.
6. Frimerkesendinger som ikke fyller nevnte vilkår, sendes tilbake til utgangsstedet.
7. Kontrollen med byttesendingene utføres av «Office de l'evidence Orbis».
8. Nevnte vilkår blir ikke gjort gjeldende for bytteforretninger som allerede pågår. Slike forretninger må være avsluttet senest 15. februar 1950.

Ved forespørsler

til tidsskriftet må svarporto vedlegges.

Fra U.S.A. meldes at av 6 c. merket Brødrene Wright ble der den 17. desember ekspedert 378 585 1stedagsbrev. 623 841 merker ble solgt samme dag.

Av American Bankers 3 c. merket ble der den 3. januar ekspedert 388 622 1stedagsbrev. 704 992 merker ble solgt.

Av Samuel Gompers 3 c. merket ble der den 27. januar ekspedert 332 023 brev. 546 889 merker ble solgt ved postkontoret i Washington D.C. og 877 795 merker ved salgskontoret for samlere.

De svenske U.P.U. merker er kommet i følgende opplag:

10 øre 2-sidig takket	17 213 600
10 » 3- » »	11 812 000
20 » 2- » »	23 068 500
20 » 3- » »	12 670 000
30 » 2- » »	4 205 900

I Finland har et nytt filatelistisk tidsskrift sett dagens lys. Det heter «Libertas Philatila» og dets hovedredaktør er den kjente finske filatelist direktør E. A. Hellmann. Tidsskriftet har som undertittel: «Studier fra alle områder innen filatelen». En rekke av artiklene er viet stempelmerker fra forskjellige land. Abonnementsprisen er kr. 9.— pr. år. Artiklene er skrevet avvekslende på finsk, svensk, tysk og engelsk.

De engelske U. P. U. merker er kommet i følgende opplag:

2½ d.	135 150 000
3 d.	16 400 000
6 d.	11 450 000
1/—	11 400 000

Italienerne Giuliano, Fraz og Gianfilippo har skrevet manuskriptet til en kortfilm som har fått tittelen: «Disse små papirlapper».

Den viser hvorledes frimerket lages, fra den første skisse til det ferdige merke. Videre viser den hvorledes samlerne arbeider og hvorledes en erverver seg kunnskaper i alle greiner av kulturhistorien ved å samle på frimerkene.

I 1949 solgte The Philatelic Agency i Washington merker til samlerne til et beløp av \$ 4 136 122. Siden avdelingen ble opprettet i 1921 har omsetningen vært \$ 34 000 000.

Oberst Jacques Rochette, president for «Societe Francaise de Timbrologie», avgikk ved døden i Paris den 18. februar. Han var et av de store navn i fransk filateli og innehadde en rekke både filatelistiske og militære utmerkelser. Han tok sitt flygersertifikat allerede i 1911, og tilhørte også på dette område den gamle garde. Hans eldste sønn, som også var flyger, ble skutt ned under de alliertes invasjon i Frankrike i 1944.

U. P. U. merkene i Luxemburg er kommet i følgende opplag:

80 c.	150 000
2.50 frc.	150 000
4.— »	150 000
8.— »	80 000

Av Caritas merkene ble i tiden 5. 12. 49 til 31. 1. 50 solgt:

60 + 40 c.	86 351
2.— + 1.— frc.	64 729
4.— + 2.— »	51 581
10.— + 5.— »	49 269

Fra «Expedition Antarctique Francaise, Terre Adelie 1948—1951» har vi mottatt et luftpostbrev avstemplet Adelieland (sydpolkkontinentet) den 20. januar 1950. Brevet er sendt med ekspedisjonens skip «Commandant Charcot» og er stemplet Hobart (Tasmania) 23. februar og Sydney 25. februar. Frimerket er Madagascar 100.— frc. luftpost (Yvert nr. 62) overstemplet i rødt: Terre Adelie — Dumont d'Urville 1840.

En større frimerkeutstilling (Ibasa) avholdes i Saarbrücken i tiden 22. april — 1. mai 1950.

Sveriges Filatelist-Förening avholder i år sin 11te kongress i Jönköping. I den anledning avholder Jönköpings Filatelistförening en utstilling i tiden 6. til 10 september.

I anledning av de østerrikske frimerkers 100-årsjubileum utsender det østerrikske postverk den 1. juni en stor jubileumsbok om sine frimerker. I det fra poststyret utsendte sirkulære heter det at «boken er ikke noe festskrift i vanlig forstand, men vil ved siden av gjengivelse av de østerrikske frimerker også berike den filatelistiske vitenskap gjennom historiske opplysninger, som hittil har vært ukjente eller nesten ukjente». Boken vil også behandle den tekniske utvikling ved frimerkeframstillingen, de anvendte maskiner, de forskjellige trykkarter, perforering og behandling av papir og farger. Bokens pris vil bli 40.— S.

*

Som bekjent feirer de danske frimerker sitt 100-års jubileum til neste år. «Populær Filateli» skriver i den anledning: Det er derimot blitt meddelt at postverket til jubileet vil utsende et verk om Danmarks frimerker. Verket vil gi den kulturhistoriske bakgrunn for frimerkers innførelse, herunder sansynligvis også interessante posthistoriske bidrag. Men ennvidere vil verket inneholde beskrivelse av samtlige danske frimerker. Ved utarbeidelsen har man også sikret seg bistand fra filatelistisk side. Noen helt billig historie blir et slik verk selvfølgelig ikke. Man har skjønnsmessig anslått omkostningene ved framstillingen til kr. 60 000.—.

*

Det er nettopp innkommet meddelelse om at den internasjonale frimerkeutstilling i Praha i år er avlyst da de fleste utenlandske samlere synes å foretrekke å stille ut i London istedet, og 2 internasjonale utstillinger i samme år blir for meget.

*

NYE HJELPEMIDLER:

Et engelsk firma laserer en ny vannmerkesøker som består av en liten kasett hvor man kan legge merket i en klaff og få det gjennomlyst ved forskjellig slags filter. Vannmerket skal da tre klart frem.

*

Et annet firma bringer nå på markedet sjabloner med bokstavtyper i alle variasjoner. Til settene hører også spesielle penner og en svart tusj som ikke smitter under bruken. Tekstingen skulle ved denne metode bli en lett sak selv for dem som ikke eier antydning til håndskrift.

*

En danske har fått laget en rekke gummistempler av forskjellige størrelser så man kan ramme om merkene. Til stemplene hører også en styringsanordning så rammene kommer rett og på riktig plass.

BOKER og Tidsskrifter

Editors of philatelic works are requested to kindly send review copies to the following address:

Livres pour compte rendu, journaux etc. doivent être adressés à:

Die Herren Verleger von philatelistischen Arbeiten werden ersucht, Rezensionsexemplare davon an die untenstehende Adresse gef. zu senden:

NORSK FILATELISTISK TIDSSKRIFT
Postboks 46, Høvik.

Stanley Gibbons' *Simplified Stamp Catalogue* 1950, 15. utgave, utgitt av Stanley Gibbons Ltd., London. 1542 sider, pris 15/-.

Denne forenklede verdenskatalog tar ikke med taknings- og vannmerkevarianter, fargenyanser etc., og oppstillingen blir derfor temmelig summarisk for mange lands vedkommende. Men med den flom av nyheter som kommer hvert år, må kanskje generalsamleren ty til en slik forenkling for å kunne følge med.

Mange av avsnittene om krigstidens og etterkrigstidens mer eller mindre offisielle utgaver er omarbeidet og utvidet, og katalogen tar med ca. 75 000 forskjellige merker.

For å holde det hele innen rammen av én bok, er papiret tynt men bra. Klisjéene derimot virker til dels grå og uklare i trykket.

Alt i alt en grei oversiktskatalog for hele verden til en rimelig pris for dem som bare tar hensyn til merkebildet, men skal man gå litt dypere inn i materien, nytter det ikke å samle etter *Simplified*.

TH.

Arkitekt J. Schmidt-Andersen.
Danmark 4 R.B.S. 1851—1854.

Straks før jul ble danske samlere beriket med et stort og elegant utstyrt arbeid over platinng av 4 R.B.S., et særtrykk fra N.F.T.

Det er det største arbeid som er fremkommet om Danmarks første frimerke, som utkom den 1. april 1851, og det er — jeg kan nesten si — et avsluttende arbeid over dette frimerkes plating. Tilløp til opplætning har vært gjort tidligere, dog uten å komme til noe definitivt resultat.

For i det hele å kunne gå i gang med et så stort arbeid har herr Schmidt-Andersen sikkert måttet samle sammen materiale fra mange hold. — Par, striper og blokker er sjeldne. Postmuseet og postarkivet må han ha hatt til sin rådighet, og allikevel, et Herkules-arbeid er her prestert som vil gå langt.

Først gis en oversikt over hva en vet om trykkplatene, undertrykket, fargene og klisjeene. Det er en god veiledning å få dette samlet og gjengitt på en klar måte. Derneft gås over til å behandle frimerkets fire plater hver for seg. Derpå kommer en viktig beskrivelse med en forstørret illustrasjon av en rekke klisjeer.

Det er dog ikke gitt for en samler av alminnelige dimensjoner å bestemme ethvert 4 R.B.S.' plate og plass — dertil har klisjeene for små kjennetegn. Til 1. og 2. plate hører de mørke frimerker hjemme — til 3. og 4. plate de lyse i nyanser.

Imidlertid får jeg lov å komplimentere dansk filateli og i særdeleshet herr Schmidt-Andersen med det store arbeid som er fullført.

La meg straks si at bokheftet, papir og klisjeer er meget, meget gode, på kunsttrykkpapir. Selv om arbeidet har gått i Nordisk Filatelistisk Tidsskrift i 1949, kan jeg trygt si at dette særtrykk som nå er utgitt, er en høyst nødvendig bok å ha for hånden for enhver som elsker Danmarks første frimerke.

A. O.

De Nordiska Länderna, Kataloghandbok över Islands frimärken och supplement för år 1950. Harry Wennberg, Stockholm. 28 sider. Pris kr. 2.00.

Som titelen antyder, er dette nærmest en kortfattet håndbok over Islands frimerker med en rikdom på opplysninger, spesielt for de eldre utgavers vedkommende. Varianter, typer og undertyper, trykkopplag og stempler er utførlig behandlet, og når forfatteren er direktør Nils Strandell, vet man at alle filatelistiske data er vel underbygget. Selv kaller han håndboken for filatelistiske kommen-

tarer. — Annen del av det lille verk katalogiserer de nordiske nyheter og registrerer en rekke prisendringer fra forrige Wennberg-katalog.

Samme firma utgir i år en jubileumsprisliste, den 75de i rekken.

TH.

Meddelelser for B.S.N. 1928—1932. Avtrykk i nummererte hefter utgitt av Bergens Filatelist-Klub. 37 sider. Pris kr. 5.—.

B.S.N. — «Bytteklub for specialsamlere av Norge» — blev stiftet i Bergen 11. desember 1927 og fikk etterhvert vel et snes medlemmer, alle interesserte Norges-samlere. Til medlemmene blev det i årene 1928—1932 fra klubbens bytteforstander, J. Jellestad, sendt ut månedlige «Meddelelser» om nye utgaver, forskningsresultater, priser o.s.v. Bergens Filatelist-Klub har nu trykket opp disse «Meddelelser» og sendt dem ut i et hefte med forord av Abr. Odfjell. Heftet selges til inntekt for klubbens husfond.

Et utall av opplysninger om Norges frimerker fins samlet på disse sider. Mange av dem har idag vesentlig historisk interesse, de viser hvilke problemer som var oppe i denne 5-årsperioden og hvordan arbeidet med disse gikk fremover. Men også den som idag arbeider med sine norske merker vil her finne mange nyttige ting og forfatterens intime kjenskap til emnet er en garanti for at opplysningene er riktige.

P. G.

«Wings of Norway»

påtrykk «Specimen».

Som meddelt under representantskapsmøte i Bergen hadde man mottatt som gave 2 stykk av ovennevnte merke. Disse skulle disponeres til inntekt for Tidsskriftet og verdien var anslått til ca. kr. 300.— pr. stykk.

Der vil nu bli satt i gang en utlodning og en tør henstille til de forskjellige klubbmedlemmer å tegne seg for flest mulig lodder. Utlodningsverdien har en satt til kr. 1000.— per stykk slik at der vil bli solgt 2000 lodder å kr. 1.—.

Tinging av lodder skjer til Forbundets sekretær F. C. Svendsen jr., til hvem betaling sendes. Der vil ikke bli solgt lodder, men loddkjøpernes navn vil etter-

hvert bli innført i en lodbok med fortøpende nummer.

Det skulle være en billig måte å kunne sikre seg ett eller to av disse merker på, så ta sjansen snarest mulig.

Der vil ikke bli satt noen frist for selve trekningen idet denne vil foregå umiddelbart etter at samtlige lodder er solgt. De resp. vinneres navn vil bli meddelt i Norsk Filatelistisk Tidsskrift samtidig som disse får merkene tilsendt.

Møtereferater fra FORBUNDSKLUBBENE

D'herrer Sekretærer bes sørge for å sende inn referatutdrag *omgående*. Referatutdragene må være *kortfattede*, og skal være redaksjonen i hende senest 5. i hver mnd. Sterkt forsinkede referater kan ikke påregnes inntatt.

NORDENFJELDSKE FILATELISTFORENING

Det 462. møte holdtes på Larsens Hotell 26. januar 1950. 31 medlemmer var møtt fram. Formannen ønsket alle vel møtt i det nye året, og holdt deretter en minnetale over Alf G. Johnsen, det nordiske forbunds utrettelige forkjemper, som nylig var død. En rekke nyttårshilsener ble referert.

Det forelå søknad om medlemsskap fra F. C. Svendsen jr. i Bergen. Den ble innvilget. Deretter ble en rekke nyheter referert.

Kveldens kåsør var sekretæren, Wilhelm K. Støren, som innledet til diskusjon «Omkring frimerkehandel ute og hjemme». I første del av sitt kaseri pekte han på hvor mye dyrere frimerkene er på markedet her enn i utlandet, f. eks. i England. Denne påstand understreket han med en rekke annonser fra engelske tidsskrifter. Den annen halvdel av kaseriet var formet som et angrep på de ikke-autoriserte handlere og på de autoriserte som søker kontakt med publikum gjennom filatelistisk ukyndige ekspeditører og -triser. Herr Støren foreslo at det måtte være et mål å opprette en kontroll av frimerkehandelen, en kontroll som måtte håndheves av filatelistorganisasjonene i samarbeid med politiet.

Under den lange diskusjon som fulgte, gikk det fram at frimerkehandelen bød på mange problemer både for kjøper og selger, og det hersket enighet om at man burde arbeide i retning av skjerpet kontroll. Formannen erklærte til slutt at styret ville ta seg av saken.

Under Eventuelt foreslo kjøpmann Øyen at tidsskriftet skulle notere norske nyheter på samme måte som f. eks. «Populær Filateli», slik at man kunne klippe notisen ut og klebe den inn i katalogen. Han understreket hvor viktig det var at katalogkomiteen følger kronologien ved nummerering av merkene, ellers blir det bare større og større forvirring.

463. møte ble avholdt 9. februar 1950 på Larsens Hotell, hvor 27 medlemmer var til stede. — Etterat referat fra foregående møte var opplest, gjorde sekretæren rede for utstillingen i London

i mai. Ordet ble deretter gitt til tollassistent Schilling, som kaserter over emnet «Noen tanker omkring Norges-katalogen». Han kom inn på en del av de mangler som hefter ved katalogen. Han savnet en nærmere redegjørelse for papirulikehetene. Når det gjaldt Oscar I-merkene er eksemplarer med vm. mer sjeldne enn dem uten, men forskjellige priser fins ikke i katalogen. Det var stor vilkårlighet når det gjaldt platefeil, fargenyanser og vannmerkestillinger, og luftpostavsnittet ble karakterisert som makkverk, så mangelfullt som det var. Herr Schilling etterlyste særstempler, som etter hans mening burde ha plass i en slik spesialkatalog. — Under ordskiftet etterpå uttalte postmester Zakariassen sin anerkjennelse over kaseriet, hvis innhold han håpet ville bli kjent for et større forum. Sekretæren anbefalte kåsøren å skrive kaseriet som en artikkel til tidsskriftet, og formannen lovet styrets støtte.

Kjøpmann Brækstad pekte under Eventuelt på at man måtte se å få sirkulasjonsvirksomheten opp igjen ved å nå fram til en fast norm for prisene. Han foreslo $\div 10-20\%$ av AFA for europeiske og $\div 30\%$ av Yvert for oversjøiske merker ved omsetning innen foreningen. Etter et kort ordskifte om denne saken ble møtet hevet.

Wilhelm K. Støren.

OSLO FILATELISTKLUBB

Møte nr. 1276 ble holdt den 2. januar 1950 kl. 19.30 i Oslo Handelsstands lokaler under ledelse av formannen — Arnstein Berntsen. Til stede var 58 medlemmer.

Formannen hadde det triste budskap å meddele medlemmene at vårt høyt skattede medlem, æresmedlem - grosserer

Alf G. Johnsen, Oslo, var avgått ved døden nyttårsaften etter kort tids sykeleie, 72 år gammel. Grosserer Johnsen var et av de store navn innen norsk og nordisk filateli; han ble medlem av Oslo Filatelistklubb i 1906, og var en årrekke klubbens formann. I 1926 ble han utnevnt til storkors av «Det gyldne Posthorn», hvor han i de senere år har fungert som Stormester. Fra 1941 var grosserer Johnsen klubbens æresmedlem, for øvrig hadde han en rekke andre filatelistiske utmerkelser. — Etter minnetalen lyste formannen fred over grosserer Johnsens minne.

Formannen meddelte at utstillingen i Postmuseet i Stockholm åpnet 20. januar, og en del fra klubben var innbudt til å delta, men han hadde fått beskjed om at alle som ville komme, var hjertelig velkommen, og ba de som var interessert å melde fra til styret.

Holtan meddelte at klubben som vanlig hadde sendt ut nyttårshilsener til klubbens tillitsmenn og inn- og utenlandske forbindelser. Det var også kommet inn en rekke nyttårshilsener til klubben. Han refererte videre en del klipp samt bytteønsker, og la bl. a. fram et finsk tidsskrift som nylig var utkommet for stempelmerkesamlere. — Thune-Larsen nevnte i denne forbindelse at det var stor interesse for stempelmerkesamling i Finland, og det var flere slike samlinger innlevert til utstillingen i Helsingfors, og

jurymedlemmene ble enig om å behandle disse samlinger på like fot med de andre. Dog var hans mening at disse samlinger bør holdes i egen klasse.

Vi fikk så møtestatistikken for 1949, som også i år var utarbeidet av Holtan. Osvald Tørjesen var overlegen nr. 1 med sine 787 møter. Holtan høstet kraftig bifall fra medlemmene da formannen takket ham for alt arbeid han har hatt med møtestatistikken.

Premieutdeling fra klubbens høstkonkurranse ble foretatt av juryens formann, Per Gellein, de øvrige medlemmer var Stian Sannes og Omar Eliassen. I år var det bare 6 samlinger mot forrige års 14 samlinger.

Formannen takket Gellein for utdelingen, og jurymedlemmene og deltakerne høstet kraftig bifall fra medlemmene, og formannen takket juryen og deltakerne for alt arbeid de har hatt med klubbkonkurransen.

Thune-Larsen hevdet at man må sende ut innbydelsen til klubbkonkurransene meget tidligere, medlemmene har altfor liten tid på seg. Thrap-Meyer var enig med Thune-Larsen, og formannen lovet neste gang å sende ut innbydelsen så tidlig som mulig.

Som voldgiftsutvalg for byttevirksomheten ble valgt: M. C. Rosenhavn (formann), Omar Eliassen og K. Hangeraa.

Angående diskusjonen på et møte for en tid siden vedrørende antall frimerker som var utgitt, meddelte Stensdal at han hadde tilskrevet Stanley Gibbons, men fikk til svar at de ikke kunne oppgi noe antall. Hvorpå Stensdal utstyrt med en regnmaskin gikk løs på Yvert 1950 og talte opp tilsammen 99 453 nummer. — Sommerfeldt meddeler at Scott oppgir at de har katalogisert 110 000 merker.

Thune-Larsen meddelte at han gjennom et av klubbens medlemmer i Seattle hadde fått beskjed om at det på en auksjon skulle selges 1 skill 1, Nk. nr. 11, med trykk på begge sider; minsteprisen var satt i dollar 750.—. Han ville gjerne høre om noen av klubbens medlemmer hadde kjennskap til dette merke. Sannes syntes å kunne se av fotografiet at merket hadde en tydelig Abklatsch.

Møtet ble hevet kl. 21.

Hein Torgersen.

GRIMSTAD FILATELIST KLUBB

har nå 29 betalende medlemmer og 1 æresmedlem. Av de betalende er 5 støttemedlemmer, alle fra Oslo, og 4 er juniorer.

Interessen for klubben og vår hobby er meget god og synes å være stadig stigende. — I sesongen 1949 har det vært holdt 15 vanlige møter og 3 styremøter. Frammøtet til møtene har vært meget godt. Flere av medlemmene har underholdt med korte kåserier; vi har hatt mange småutlodninger, og byttevirksomheten har vært meget livlig. Vårt bibliotek er betydelig forøket i årets løp.

Klubben holdt sin 10. generalforsamling den 1. februar 1950, og 18 medlemmer var til stede. — Formannen refererte årsmeldingen, og kassereren regnskapet. Begge ble enstemmig godtatt.

Valg: Formann: K. Kristensen. Varaformann: Johan Havstad. Bytteleder: Th. Steen Gundersen. Gjenstående i styret: kasserer: Frank W. Jensen, sekretær: Stoffer Line. Varamenn til styret: Anon G. Hansen og Paul Svennevig. Festkomité: Anon

G. Hansen og Paul Svennevig. Bibliotekar: Per Svendsen. Revisor: Per Svendsen.

Den nye formann takket for tilliten som var vist ham og takket den avgående formann for interessert og vel utført arbeid i året som er gått. Den avgående formann takket for godt samarbeid i styre og klubb og ønsket den nye formann lykke til. Han erklærte så generalforsamlingen for hevet.

Etter generalforsamlingen fortsatte samværet ved et hyggelig kaffebord, hvor vi fikk servert deilig lefse, kringle og terte. Alle lot seg serverte smake. Etter maten var det livlig byttevirksomhet. Det hyggelige samvær sluttet ved 22-tiden.

Stoffer Line, sekretær.

ARBEIDERNE FILATELISTKLUBB

holdt generalforsamling den 7/2 1950. Formannen, C. A. Karlsen, ønsket alle velkommen og refererte dagsordenen. Viseformannen refererte årsberetning, og denne ble godtatt. J. Henriksen redegjorde for auksjonsvirksomheten. Det samlede salg har vært tilsammen kr. 326.99. G. Riis refererte møtestatistikken

for året 1949. Harry Løken har vært på alle 38 møtene. Kassereren refererte regnskapet, som balanserte med et underskudd på kr. 178.54; det kom av kontingentrestansen, som er uforholdsmessig stor, kr. 260.00. Formannen gjorde rede for klubbens samling, som er oppført i regnskapet. Regnskapet ble godkjent uten bemerkning. Formannen refererte videre budsjettforslag for 1950 med en balanse på kr. 1130.00. Budsjettet ble vedtatt. — C. A. Karlsen ønsket ikke gjenvalg som formann i 1950, og til ny formann ble valgt E. Sando. C. Høgdahl, kasserer, gjenvalg. Gerth. Riis, sekretær for 1 år. Eugen Johansen, formann i arrangementskomiteen, gjenvalg. 1ste varamann Alf Andersen, 2den varamann Harry Løken. Nils Kleberg, arkivar for 1 år. Fridtjof Ruud, arkivars medhjelper. A. Foldvik, 1ste revisor. B. Langlie, rev. varamann. R. Johansen, kontaktmann. Til ny viseformann etter E. Sando ble valgt B. Berg. — C. A. Karlsen takket for samarbeidet i styret og i klubben. Den nye formannen takket den fratrede formann for hans store arbeid for klubben. *Gerth. Riis.*

BERGENS FILATELIST-KLUBB

holdt møte nr. 361 tirsdag den 14. februar 1950 under ledelse av formannen, F. C. Svendsen jr. 39 medlemmer var til stede.

Formannen åpnet møtet med å uttale håpet om at styrets nye idé med utsendelse av «B.F.K.-Nytt» var falt i god jord. — Der ble referert en del møteinnkal-

lelser fra andre klubber, som i likhet med oss sender sine møteinnkallelser til klubbene. Deretter ble referatet fra generalforsamlingen lest opp og godkjent.

Der ble referert sirkulære nr. 1/50 fra Norsk Filatelistforbund angående utlodning av 2 stkr. «Wings of Norway», påtrykt «Specimen», samt forbundets forestående anbudsauksjon.

Diverse tidsskrifter ble fremlagt, og man bemerket bl. a. at Svensk Filatelistisk Tidskrift nr. 1/50 inneholdt en smigrende omtale av våre 2 medlemmer Walter-Johannessen og Maalstads eksponater ved Den Norske Frimerkeutstilling i Postmuseum, Stockholm.

Linden holdt deretter aftenens foredrag fra sin store utenlandsreise. I et interessant og humorfylt foredrag ledsaget av fotografier tok han oss med på ferden, som startet fra Bergen via Skottland til New York, videre til Casablanca — La Valetta på Malta — Alexandria — Beyrouth — Pireus — Aten — Istanbul — St. John i New Brunswick — Norfolk — New York igjen og hjem over Antwerpen.

Den neste foredragsholder var Røssveold, som hadde valgt «Personer og motiver på U.S.A.'s frimerker» som emne. Foredragsholderen behandlet de kunstneriske motiver ledsaget av interessante data — både kunsthistoriske, literaturhistoriske, historiske og biografiske, og ga en antydning av at vår hobby leder tanker og interesser hen på mange interessante og nyttige studieområder utover selve frimerket. Foredraget var ledsaget av demonstrasjon.

Etter aftenens demonstrerte Walter-Johannessen en del nye svenske frimerkealbum. Møtet fortsatte deretter med byttevirksomhet.

Erik Wiborg.

KRISTIANSANDS FILATELISTKLUBB

Møte nr. 296 ble holdt på Central Hospits tirsdag 7/2 1950 under formannen, Hilmar Nilssens ledelse.

Formannen ønsket de fram-møtte velkommen, og sekretæren leste referat fra foregående møte. Karl Fallang ble enstemmig opptatt som nytt medlem. En del indre saker ble behandlet.

Kåseriet i 5 minutter serien ble denne gang holdt av P. Th. Lund, som kåserte om frimerkepriser og foretok en sammenlikning mellom de forskjellige kataloger.

Aftenens hovedpost var demonstrasjon av Georg Dahls Russland-samling. Denne omfattet 7 store bind med mange vakre merker som vakte beundring hos medlemmene.

En lynauksjon ble avviklet ved M. Berg Thomassen, og salgslederen la fram en rekke utvalgshefter. Til slutt ble det utdelt en rekke møtepremier. Møtet hevet kl. 22.

O. Jarl Hansen.

Årsberetning for 1949.

Det forløpne år har vist seg som et jevnt godt år for klubben, og interessen blant medlemmene må sies å ha vært bra.

Møtene har delvis vært holdt på «Vindmøllen», Central Hospits og i Handelens Hus. Med Handelens Hus hadde styret fått i stand en kontrakt, men lokalet der hadde dessverre visse mangler, slik at man i det kommende år vil forsøke å skaffe seg et bedre møtelokale.

Der har i årets løp vært holdt 18 møter, hvorav 1 generalforsamling og 1 fest. Dessuten har det vært arrangert 2 motorbåtturer i skjærgården, henholdsvis 28. juni og 28. juli.

Styret har holdt 6 møter.

Medlemstallet var pr. 1/1—49 87 medlemmer og pr. 31/12—49 87 medlemmer, altså samme medlemstall. Der er i årets løp innmeldt 3 nye medlemmer, 1 medlem er utmeldt og 2 er strøket for ikke å ha betalt kontingent.

Frammøteprosenten er omtrent som i fjor, idet den viser 19.9 medlem pr. møte mot 20.3 i fjor. — Hilmar Nilssen og Sigurd B. Johnsen har vært til stede på alle møter.

På møtene har det vært underholdning av forskjellig art. Således har vi hatt 2 foredrag og en rekke kåserier i 5 minutter serien. Kåre Peer-sen holdt et interessant kunsthistorisk foredrag, det 5. i rekken, om maleren Christian Krohg, og lektor Gjerløw har holdt foredrag om Hannibal Sehested. For øvrig har det vært demonstrasjon av en Danmark-samling tilhørende lektor Mauritz Hauge, en Falkland-samling tilhørende Eugen Hanssen og en 4-blokk-samling tilhørende Randolph Hatlem.

Der har videre vært avholdt 2 gjettekonkurranser ved henholdsvis Hilmar Nilssen og M. Berg Thomassen, samt en del utlodninger. Dessuten har Huskomiteen avholdt en rekke auksjoner til inntekt for Husfondet.

Salgslederen har på alle møter lagt fram utvalgshefter og rekvisita. — Til biblioteket er innkjøpt diverse bøker.

Caspar von Cappelen Smith har skjenket klubben en nydelig mahogny utstillingsramme og en stor dobbeltramme, 1,50 x 1 m, begge laget av ham selv. Glasset er gitt som gave fra Edv. Hanssens Eftf.

Vår klubb har på landsmøtet i Bergen 1949 vært representert ved Sigurd B. Johnsen, som på en utmerket måte varetok klubbens interesser.

Hva sirkulasjonsvirksomheten angår, så viser den omtrent samme resultat som i fjor. Brutto-omsetningen utgjør kr. 5 000.00, med en nettofor-tjeneste på kr. 393.10.

Huskomiteen har også i det forløpne år arbeidet meget energisk og kan framvise et pent overskudd.

Klubbens regnskap viser også i år overskudd, nemlig kr. 240.10. Formuen beløper seg til kr. 13 183.50.

Samarbeidet i styret og komiteer har vært utmerket, og forholdet mellom styret og medlemmene har også vært det beste.

DRAMMENS FILATELIST KLUBB

holdt møte nr. 230, i forbindelse med den årlige generalforsamling, mandag 13. febr. 1950 i Central Hotel. Etterat en del indre saker var behandlet, ble klubbmøtet hevet og generalforsamlingen satt med 30 medlemmer til stede. Kjøpmann Langerud ble enstemmig valgt til dirigent. —

Årsberetning for 1949 ble lest opp og godkjent, likeså regnskapet for samme år, og kassereren ble meddelt décharge. Regnskapet balanserte med et overskudd på kr. 268.84. Det ble en del diskusjon om kontingenten for 1950, men styrets forslag om å heve den fra kr. 12.00 til kr. 13.00 ble vedtatt med 21 mot 9 stemmer. Forslag om reisefordeling for forbundet ble enstemmig godkjent. De øvrige poster i budsjettforslaget ble

også vedtatt. Årsberetning og regnskap for Det Stigende Fond ble opplest og godkjent.

Årsberetning fra junioravdelingen ble opplest av dens tillitsmann, frk. Larsen, og det fremgikk av beretningen at 1949 hadde vært et riktig godt år for avdelingen. Det var avholdt gjettekonkurranser på hvert møte, og bestemann, Egil Blandhoel, ble premiært ved åerts slutt. Juniorenes avis «Pro Filatelia» var gjenoppstått under ledelse av Knut Riisnæs. Juniorene har selv holdt kåserier, og fra senioravdelingen hadde bl. a. herrene Breda Sørensen, Sverdrup, Mandt og frk. Larsen bidratt med kåserier. Hr. Sig. Pedersen fra Bergen hadde også holdt et kåseri for juniorene. Herrene Engesgaard, Breda Sørensen, Sverdrup, Mandt og frk. Larsen hadde også ydet junioravdelingen gaver i form av frimerker til premier og gratisutlodninger.

Man gikk så over til valgene. Formannen gikk velvilligst med på å stille seg til gjenvalg, men med henblikk på det merarbeid som den forestående 25 års fest krevde, satte han som betingelse for eventuelt gjenvalg at han i det kommende år fikk beholde det sittende styre uforandret. Formannen ble gjenvalgt, og styret får fortsatt følgende sammensetning: Formann: ing. H. Sverdrup. Viseformann: frim. handler R. Breda Sørensen. Kasserer: måleravleser Th. Mandt. Sekretær: kasserer Edm. Eriksen. Styremedlemmer: kasserer O. Breivik, bankbokholder frk. Asta Larsen. Varamann til styret: kjøpmann E. Langerud, fru Ingrid Thorsen og arbeidsleder H. Chr. Hansen. Revisorer: postfullmektig A. Andresen og bankbokholder Olav Olsen.

Et forslag fra hr. Rogndokken om forandring av møtedag ble så behandlet, men det ble enstemmig besluttet å beholde den nåværende møtedag.

Et forslag fra hr. Langerud om å innstifte en 25 års knapp ble diskutert og enstemmig godkjent. Det ble vedtatt å overlate til styret, sammen med forslagsstilleren, å arbeide videre med saken, slik at statuttene for dette merke kunne forelegges på en prolongert generalforsamling.

Dirigenten erklærte så generalforsamlingen for hevet og uttalte ønske om at de valg og beslutninger som var foretatt, måtte bli til klubbens beste. — Formannen takket hr. Langerud for vel utført arbeid som dirigent, og møtet ble så hevet.

EE.

SANDNES FILATELISTKLUBB

Møte nr. 96 den 16. februar 1950, som samtidig var generalforsamling, ble åpnet og ledet av formannen, Olav Nygaard. Sekretæren leste referat fra forrige møte samt årsberetning. Kassereren leste opp årsregnskapet samt de viktigste inntekts- og utgifts-

poster. Klubbens kassabeholdning pr. 31/12 1949 var kr. 505.30. Valgene fikk følgende resultat: Formann: Hans Aurenæs, ny. Viseformann: Kolbein Arneson, ny. Sekretær: Ivar Eie, gjenvalg. Visesekretær: Thor A. Thorsen, gjv. Kasserer: Arne Thorsen, gjv. Bytteleder: Olav Bjelland, ny. Varamann: Jakob Schavland, gjv. Bibliotekar: Kolbein Arneson, gjv. Representant: Olav Nygaard, gjv. Auksjonarius: Hans Pettersen, gjv. Revisor: Olav Nygaard, ny.

Etter valgene hadde vi festlig sammenkomst med middag og kaffe. Middagen smakte utmerket, og det samme kan vi si om kaffen og kake- ne. Medlemmene underholdt hverandre ved bordet med småhistorier og skrøner som vakte stor munterhet. Deretter ble det unison sang flerstemmig, som kunne fortjent et større publikum. Sekretæren hadde også fått til en utlodning, med en fin kake som gjenstand, og den innbrakte klubben kr. 15.00. — Møtet ble hvet kl. 24. — Til stede var 15 medlemmer.

Ivar Eie.

SARPSBORG FILATELISTKLUBB

Lørdag den 25. februar 1950 holdt Sarpsborg Filatelistklubb sitt årsmøte hjemme hos formannen, hr. Jens Martinsen. Formannen åpnet møtet. Sekretæren leste årsberetningen, som ble godkjent. Regnskapet ble opplest av regnskapsføreren; dette viste et mindre overskudd og ble godkjent med akklamasjon.

Valgene fikk følgende utfall: Formann: Jens Martinsen, 1 år, gjenvalg. Sekretær: Carl N. Wessel, prolongert 1 år. Styremedlem: Hj. Krogsvold, 2 år, gjenvalg. 2nen varamann: K. Karlsen, 2 år. 2nen revisor: Karl Molin, 2 år. Bytteleder: H. Halvorsen, 1 år.

Formannen fremsatte et forslag som gikk ut på at man satte årsmøtet til siste møte før jul og kombinerte det med det tradisjonelle julemøte. Dette var for at driftsåret skulle følge kalenderåret. Dette ble vedtatt.

Så var det en del diskusjon om foreningens 10-års-jubileum til neste vår. Her ble det valgt en festkomité som skulle tilrettelegge alt og legge fram saken på et styremøte senere. Festkomiteen kom til å bestå av herrene 1) K. Karl- sen, 2) Georg Olsen (Brooklyn), 3) Georg M. Olsen. Varamann: J. Martinsen.

Formannen takket styret for godt arbeid i året som gikk, og for tilliten ved å bli gjenvalgt.

Deretter gikk man over til de mer selskapelige sysler.

Sekretæren.

SKIENS FILATELISTKLUBB

avholdt sitt årsmøte den 13. februar 1950 på Grand Hotell. Frammøtet var meget godt, og valgene gikk hurtig og greit unna. Da den stående formann, hr. forvalter Olaf Hegland, fraba seg gjenvalg, samlet medlemmene seg om revisor Arne Hylland som formann for kommende sesong. Resultatet av valgene ble: Formann: revisor Arne Hylland, ny. Viseformann: Gunnar Halvorsen, ny. Kasserer: bankkasserer Osc. Jenssen, gjenvalg. Bytteleder: Niels M. Sønderskov, gjv. Sekretær: Arne Fossum Johansen, ny. Revisor: E. Selmer, gjenvalg.

Av årsberetningen fremgikk at 1949 hadde vært et meget godt år for klubben; den økonomiske stilling var bedret, medlemstallet økt, og framføringsprosenten var meget tilfredsstillende. Etterat den mer forretningsmessige del av års-

møtet var avsluttet, benket deltakerne seg om et meget festlig og delikat middagsbord, som klubbens faste festkomité, herrene Sønderskov og Peder Jensen, hadde fått i stand. Under middagen ble det holdt en del taler, bl. a. for den avgåtte formann, forvalter Olaf Hegland, for klubben og hobbyen. Likeledes ble det opplyst under middagen av et av våre medlemmer at den lenge etterlengtede analyselampe skulle være en gave fra denne som tegn på den takk som vedkommende følte for alt vennskap og jovialt samarbeid i mange år. Den glade giver ble hjertelig hyllet av den nye formann, og begeistringen blant klubbmedlemmene for øvrig var meget stor. Etter middagen ble det servert kaffe med likør og delikate kaker. 2 av klubbens medlemmer, herrene dr. Erichsen og ingeniør Nielsen, Porsgrunn, ble tildelt klubbens 25-års-merke i gull. Herr Hegland holdt en god versifisert tale for de to veteraner, og dekorasjonen ble foretatt under sterkt bifall. Klubbens stifter og primus motor i 25 år, herr ingeniør J. Benn Johnsen, ble i en kort, vakker tale minnet av herr Hegland, ord som gjorde sterkt inntrykk på møtedeltakerne, da alle — både gammel og ung — savner herr Johnsens lune og joviale person. — Det ble en del byttevirksomhet etter kaffebordet, og det hyggelige samvær fortsatte utover mot de små timer.

Samler-annonser.

PRIS PR. LINJE KR. 0.75, MINIMUM KR. 4.00.

Kjøper Frankrike — enkeltmerker, massevarer, brev.

F. C. Svendsen jr., Sportsdepotet, Bergen.

N.F.T. 1949. De burde vel også hatt landsmøtenummeret når De skal binde inn Deres årgang. Fås ennå fra F. C. Svendsen, Sportsdepotet, Bergen. Pris kr. 1.20 fritt tilsendt. Send beløpet gjerne i frimerker.

Norge obegagnat kjøpes: 16 I a & b — 24 I b — 24 II b & c — 24 III — 25 II — 29 b — 40 I & II — 50 b — 51 II a — 51 III b — 53 III — 53 IV — 53 VIII — 54 II — 54 III — i enstaka exp., par eller block.

Lippe Persson, Varberg, Sverige.

NORSKE FRIMERKER - EKSPERTISE SERVICE

J. Jellestad, J. Moes gt. 6, Bergen

Spesialsamlere NORGE: Nytrykk av meddelelsesblad for «Bytteklub for Spesialsamlere Norge» til salgs i 100 nummererte eksemplarer. Stensilert og utgitt ved Bergen Filatelist-Klub. Kr. 5.00 pr. stk. portofritt. Bestill straks:

F. C. Svendsen, Bergen.

Til flere samlere av N.F.T. søkes:

1942: 1 - 2 - 3 - 4 - 5 - 8 - 9 - 10.

1943: 1 - 2 - 4 - 5/6 - 11/12.

1946: 1. 1948: 1.

Bes velv. sendt F. C. Svendsen, Sportsdepotet, Bergen, som straks sender oppgjør.

Eldre Europa og oversjø ønskes byttet i Europa inntil 1880. Basis AFA 1950. Kjøper eldre norske par og blokker, gjerne på brev.

Erling Brekke, Natlandsvei 49, Bergen.

N.F.T. komplett til og med 1949 (80 hefter), alle er rene og hele. Verdi ca. kr. 40.00. Selges eller byttes bort i frimerker. Engelske kol. foretrekkes i tilfelle bytting.

Gudmund Høiklev, Alefjær pr. Kristiansand S.

Byte ønskas med samlere i Norge. Giver jubileums-, Röda Kors- og bättre frimärken från Sverige och Finland. Byter även massvara, upptill 100 st. pr. sort.

Hugo Hermansson,

Fack 96, Anderslöv, Sverige.

14 000 Priser er ændrede i AFA Frimærke-katalog 1950 Europæiske Lande fra sidste Aar. Det nye Katalog til n. Kr. 12.80 hæft. eller n. Kr. 14.00 kart. + Porto faas hos Bog- og Frimærkehandlere eller direkte fra Aarhus Frimærkehandel — Bruunsgd. 33, Aarhus.

AFA Skandinavien 1950 katalogiserer ogsaa Typerne af Danmark Øremærker i Staalstik, Finland FDK og Sverige Baandmærker i Typer. — Kataloget er paa 96 Sider med 800 Afbildninger, koster n. Kr. 2.15 + Porto og faas hos Frimærkehandlere eller direkte fra Aarhus Frimærkehandel, Bruunsgd. 33, Aarhus.

Fra vort righoldige Lager af klassiske og moderne Frimærker fra alle AFA Landene ekspederes Ordre efter Katalogets Prisnoteringer. — Til fremskredne Samlere sendes gerne Udvalg i bedre Mærker efter Mancoliste.

Aarhus Frimærkehandel, Bruunsgd. 33, Aarhus.

De fleste frimerker fra Norge etter 1910 til salgs. Med enkelte unntagelser Norgeskat.s priser. Ellers søkes gode bytteforbindelser i Norske og Skand. merker. Reell servise.

Gross. Filip Løvgrén, Arendal.

Noen ark Kong Haakon 1937—38, Kr. 1.—, Kat.nr. 213, er til salgs for kr. 13.50 pr. ark à 100 stk. Kontant eller postforskudd.

Dr. A. Berg, Stavanger.

Har et nytt spesialalbum. Innhold ca. 450 forskjellige norske frimerker. Verdi 275 kr., selges for 200 kr. (Straks).

Kåre Sandersen, Bråtengt. 11, Porsgrunn

Ønsker få Norges Zumstein Nr. 2a, 4a, 5a, 7, 13, 13a, 15a, 16a, 17, 19a, 41, 44, 58, 63, 64, 67, 68, 156, 189x, 190x. Porto 5, 5A. Åndast vakre eksemplarer. Gjør i bytte Finland 1917—50. Kan også kjøpe.

Dir. V. Maila, Kemi, Lehtok. 7, Finland

Send meg Deres mannlister Frankrike og franske kolonier. Garanterer tilfredshet.

*R. Nicolas, 28 bis rue Vangelas,
ANNECY, Hte Savoie — Frankrike.*

Spesialsamler Norge søker bytteforbindelse med skandinaviske land i nyheter og spesialiteter. Bare stemplet. Gir Tyskland etter ønske. — *Gerhard Kurth, (10 a) Dresden A. 27, Würzburgerstr. 64, Tyskland.*

*Ved henvendelser til tidsskriftet
må svar-porto alltid vedlegges.*

FRANKER FILATELISTISK!

Mitt obeg. 50 ark (1/2 ark) av Norge nr. 23

ønskas byta mot obeg. Nr. 16 I a & b,
även plåtfelen.

Lippe Persson — Varberg, Sverige.

STAMP-EXCHANGE

Please send me 50 or 100 different stamps of your country, and I will send you same of Denmark. Always valid.

*Henning Nielsen, Præstøvej 217, Naestved
Danmark*

Besøk

Postmuseet

Åpningstider:

Søndag kl. 12—15

Tirsdag » 10—15

Torsdag » 10—15

Fredag » 10—15

TYSKLAND

FORTRYKKS ALBUM

Utgitt av Stenders Forlag (dansk).
106 blad med plass for alle (over
1500) merker 1872—1949. — Ca. 750
illustrasjoner, — dansk og engelsk
tekst. Format 26 x 30 cm.

Skrubind, utvendige skruer kr. 24.00
Skrubind, innvendige skruer kr. 29.00
Klembind kr. 37.00

Til salgs i alle frimerkeforretninger.

ALLE NORSKE FRIMERKER

kjøpes kontant. Innkjøpsliste (mars
1950) over brukte og ubrukte frimerker
samt forstedagsbrev sendes
mot 30 øre i ubrukte frimerker.

ANTON HOLMBOE

Frimerker en gros.

Prof. Dahls gt. 53 B, Oslo. Telef. 55 12 25.

Medlem Norsk Frimerkehandler Forening.

Danmark.

Enhver Filatelist maa følge med i
Danmarks mest aktuelle og populære
Maanedblad

FRIMÆRKESAMLEREN

Uafhængigt Fagblad for Filateli, —
Frederiksborggade 3, København K.

Udgivet af Frederiksberg Frimærke
Forening.

Organ for talrige Samlerklubber.

Chefredaktør: Dr. M. Wall.

Udkommer den 15. i hver Maaned
(Juli/August som Dobbeltnummer).

Ab.ment 1950 Kr. 7.50 frit tilsendt.

Billig Annoncetarif —
Stor Annoncedel.

Abonnement og Annoncetegning kan
i Norge ordnes ved

F. C. SVENDSEN JR.,
Sportsdepotet — Bergen.

BOKTRYKK

DYPTRYKK

OFFSETTRYKK

BOKBINDERI

KARTONASJEFABRIKK

KONVOLUTTFABRIKK

PAPIRFABRIKK

PAPIR OG KONTORSAKER

EN GROS

FORLAGSVIRKSOMHET

EMIL MOESTUE A/S

Utsalg- og trykksak-kontor:

SKIPPERGATEN 38-40

ENELEVERANDØR AV FRIMERKER TIL DET NORSKE POSTVERK